

Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual

Text consolidat d'acord amb les modificacions introduïdes per les lleis 9/2014, de 9 de maig, de telecomunicacions; 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència; 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible; i per les lleis orgàniques 4/2011, d'11 de març, complementària de la llei d'economia sostenible, per la qual es modifiquen les lleis orgàniques 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional; 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial; pel Reial decret llei 14/2011, de 16 de setembre, de mesures complementàries en matèria de polítiques d'ocupació i de regulació del règim d'activitat de les forces i cossos de seguretat de l'Estat; pel Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 7/2010, de 31 de març general de la comunicació audiovisual; per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics i pel Reial decret 21/2014, de 17 de gener, pel qual es modifica el Reglament de desenvolupament de la Llei 7/2010, de 31 de març, en allò relatiu a la comunicació comercial televisiva, aprovat pel Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre; i pel Reial decret llei 5/2015, de 30 d'abril, de mesures urgents en relació amb la comercialització dels drets d'explotació de continguts audiovisuals de les competicions de futbol professional. Aquest text és una transcripció. En cas de dubte en la interpretació, l'únic text legal en plena validesa és el publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya¹.

Preàmbul

La indústria audiovisual s'ha convertit els últims anys en un sector cada vegada amb més pes i transcendència per a l'economia. Els continguts audiovisuals i la seva demanda formen part de la vida quotidiana del ciutadà actual. No es concep el món, l'oci, el treball o qualsevol altra activitat sense el fet audiovisual.

Els últims anys la comunicació audiovisual s'ha basat en l'explotació tradicional de la ràdio i televisió analògica condicionada per l'escassetat d'espectre radioelèctric i, per tant, per una oferta pública i privada reduïda i amb un model d'explotació molt establert però comercialment poc sostenible.

La tecnologia digital trenca amb aquest model i planteja un augment exponencial dels senyals de ràdio i televisió gràcies a la capacitat de compressió del senyal que s'incrementa augmentant la qualitat del senyal audiovisual. Augmenta l'accés als mitjans audiovisuals i es multipliquen les audiències, però, per aquesta mateixa raó, es fragmenten. Irrump Internet com a competidora de continguts. Els models de negoci evolucionen i es desplacen. Com a conseqüència de tot això, la normativa ha d'evolucionar amb els temps i s'ha d'adaptar als nous desenvolupaments tecnològics.

Per tant, es fa necessari regular, ordenar amb visió de mitjà i llarg termini, amb criteris que aclareixin incerteses i donin seguretat a les empreses i amb la intenció de protegir el ciutadà de posicions dominants d'opinió o de restricció d'accés a continguts universals de gran interès o valor.

Així ho han entès els països més avançats i la mateixa Unió Europea que, mitjançant directives, ha establert i perfecciona periòdicament normes que configuren un règim bàsic comú que garanteixi el pluralisme i els drets dels consumidors.

¹ S'han ombrejat les modificacions i addicions que s'han introduït en el text d'aquesta Llei per tal d'identificar-los amb major facilitat.

Directives que obligatòriament s'han de transposar a la legislació espanyola. Aquesta és una de les funcions d'aquesta Llei, la transposició de la Directiva 2007/65/CE de Serveis de Comunicació Audiovisual del Parlament Europeu i del Consell d'11 de desembre del 2007.

Però no és només aquest l'objectiu de la Llei general de la comunicació audiovisual. Avui Espanya disposa d'una legislació audiovisual dispersa, incompleta, a vegades desfasada i obsoleta, amb grans carències per adaptar-se als temps i, per tant, permanentment sotmesa a canvis freqüents, via decret o subsumida en altres lleis de temàtica diversa. Ens trobem, doncs, davant una normativa vigent, allunyada de la realitat, i limitativa que a l'origen va néixer amb vocació de transitorietat però que s'ha perpetuat més temps de l'inicialment previst.

Conseqüentment, aquesta Llei pretén compendiar la normativa vigent encara vàlida, actualitzar els aspectes que han sofert modificacions importants i regular les noves situacions que no tenen marc legal. I tot això amb la missió de donar seguretat jurídica a la indústria i possibilitar la creació de grups empresarials audiovisuals amb capacitat de competir al mercat europeu i l'obertura regulada de nous models de negoci com són la TDT de pagament, l'alta definició i la TV en mobilitat; i fer-ho garantint també el pluralisme i la protecció dels drets ciutadans; al mateix temps que es fixen unes regles de transparència i competència clares en un context de convivència del sector públic amb el privat i de liberalització de l'activitat audiovisual.

Aquesta normativa general de referència ha estat una demanda del sector audiovisual en el seu conjunt i dels consumidors des de fa anys. Aquesta Llei, per tant, neix amb la vocació d'aprovar una assignatura pendent de la nostra democràcia, superar el dissentiment i assolir un acord per a una reforma que vol veure la llum amb voluntat de permanència. Una llei que codifiqui, liberalitzi i modernitzi la vella i dispersa normativa espanyola actual, atorgui seguretat i estabilitat al sector públic i privat, a curt i mitjà termini, mitjançant un marc jurídic bàsic suficientment flexible per adaptar-se al dinamisme que per definició té aquest sector davant la vertiginosa i contínua evolució tecnològica.

Aquesta Llei s'ha d'entendre també immersa en el projecte de reforma audiovisual del Govern empresa en la legislatura anterior amb l'aprovació de la Llei 17/2006, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal i complementada amb la Llei de finançament de la Corporació RTVE.

I és que la Llei general de la comunicació audiovisual es presenta com a norma bàsica no només per al sector privat sinó també per al públic fixant, amb el més absolut respecte competencial que marca la nostra Constitució, els principis mínims que han d'inspirar la presència en el sector audiovisual d'organismes públics prestadors del servei públic de ràdio, televisió i serveis interactius. Principis inspirats en la normativa i recomanacions comunitàries sobre finançament públic compatible amb el Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, control independent a través d'organismes reguladors i garantia i protecció de drets.

En aquest sentit, la norma aspira a promoure una societat més incloent i equitativa i, específicament, en el que fa referència a la prevenció i l'eliminació de discriminacions de gènere, en el marc del que estableixen en matèria de publicitat i mitjans de comunicació la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere i la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva d'homes i dones.

Aquests són els principis que inspiren l'articulat d'aquesta Llei que regula la comunicació audiovisual de cobertura estatal i que en la seva sistemàtica ha col·locat en primer lloc, després dels articles d'Objectius, Definicions i Àmbit d'aplicació, el reconeixement de drets. Així, el capítol I del títol II està consagrat íntegrament a la garantia dels drets dels ciutadans a rebre comunicació audiovisual en condicions de pluralisme cultural i lingüístic –cosa que implica la protecció de les obres audiovisuals europees i espanyoles en les seves diferents llengües–, així com a exigir davant les autoritats l'adequació dels continguts a l'ordenament constitucional vigent. Aquest capítol tracta de forma individualitzada les obligacions dels prestadors de serveis de comunicació

audiovisual en relació amb els menors i persones amb discapacitat que mereixen, segons el parer del legislador i de les institucions europees, una protecció especial.

En el capítol II d'aquest títol II s'hi inclouen els drets dels prestadors del servei de comunicació audiovisual que bàsicament són el de prestar aquest servei en condicions de llibertat quant a selecció de continguts, línia editorial i emissió de canals. Llibertat absoluta en el cas de les comunicacions electròniques. La possibilitat i les condicions d'autoregulació i d'emissió de continguts publicitaris constitueixen dos grans apartats més de drets que es consagren en aquesta Llei.

La regulació de la publicitat, de conformitat amb els criteris que estableix la Directiva comunitària ja esmentada, ocupa una part important d'aquesta Llei. Està concebuda com un instrument de protecció del consumidor enfront de l'emissió de missatges publicitaris en totes les seves formes quant a temps i continguts però també amb una normativa reguladora bàsica per impedir abusos i interpretacions divergents que han portat, en el passat, a l'obertura d'expedients i discrepàncies serioses a l'hora d'interpretar els preceptes europeus. I que, amb aquesta Llei es pretén acabar perquè planteja un escenari clar i inequívoc alineat amb la terminologia i els postulats de la Comissió i el Parlament Europeu.

Finalment aquest títol II dedica un capítol a la regulació dels drets sobre continguts en règim d'exclusivitat en què es protegeix el dret a la informació de tots els ciutadans com dret prioritari i es fixen límits a l'exclusivitat en funció de criteris d'interès general que assegurin l'emissió en obert d'una sèrie d'esdeveniments relacionats fonamentalment amb esdeveniments esportius de gran audiència i valor. Per aconseguir-ho, s'inclou una referència normativa bàsica seguint els criteris, resolucions i recomanacions de les autoritats i organismes de vigilància de la competència espanyols i europeus.

El títol III parteix del principi de llibertat d'empresa i estableix el règim jurídic bàsic per a la prestació d'un servei de comunicació audiovisual, diferenciant els que només demanen comunicació prèvia perquè el seu segment està liberalitzat, d'altres que per utilitzar espai radioelèctric públic a través d'ones hertzianes i tenir capacitat limitada necessiten llicència prèvia atorgada en concurs públic celebrat en les condicions que fixa aquesta mateixa Llei.

Els principis de titularitat europea i de reciprocitat, que s'incorporen a la legislació espanyola en aquest sector, presideixen aquest règim jurídic. Amb l'objectiu de reforçar la seguretat s'amplia fins a 15 anys el període de concessió de llicència, actualment en deu i, com a novetats, s'estableix la renovació automàtica si es compleixen determinats requisits i es reconeix la possibilitat d'arrendar o cedir llicències en determinades condicions. També com un dret dels titulars de les llicències es regula l'accés condicional o de pagament, i es limita a un 50% dels canals concedits a cada llicència per garantir una extensa oferta de televisió en obert.

Una altra de les novetats d'aquesta Llei és el reconeixement del dret d'accés als serveis de comunicació electrònica en condicions plenes d'interactivitat, les emissions en cadena dels serveis de comunicació radiofònics i els serveis de comunicació audiovisual comunitaris concebuts únicament sense finalitat comercial.

El títol III dedica una secció als denominats «Nous entrants tecnològics» o noves formes de comunicació audiovisual. Essencialment TV en mobilitat, alta definició i interactivitat, i permet la possibilitat de descodificadors únics que permetin accedir als serveis interactius de totes les ofertes.

El títol III finalitza amb un conjunt d'articles destinats a garantir el pluralisme i la lliure competència al mercat radiofònic i televisiu atesa la importància que tenen aquests mitjans en la formació de l'opinió pública. Es reconeix el dret a posseir participacions significatives en diversos prestadors de serveis estatals de comunicació, però es limita aquest dret si en el moment de la fusió o compra

d'accions s'acumula més del 27% de l'audiència. S'ha optat pel criteri d'audiències a l'hora d'avaluar posicions de domini en el mercat seguint les solucions recollides per la més recent legislació dels països europeus en la matèria.

Així mateix, un sol titular no pot tenir participacions significatives en prestadors de serveis de comunicació audiovisual que acumulin més de dos múltiplex –vuit canals– i en qualsevol cas s'han de garantir un mínim de tres operadors privats estatals.

El títol IV s'ocupa íntegrament de la normativa bàsica del servei públic de ràdio, televisió i oferta interactiva, respectant el sistema competencial que fixa la Constitució espanyola. En concret, es refereix als objectius generals que ha de buscar aquest servei públic com ara: difondre continguts que fomentin els valors constitucionals, la formació d'opinió pública plural, la diversitat lingüística i cultural i la difusió del coneixement i les arts, així com l'atenció a les minories. Els objectius els han de concretar cada nou anys els parlaments o òrgans similars en l'àmbit autonòmic i local.

Així mateix, aquesta Llei suposa un alineament amb les directives, comunicacions, decisions i recomanacions de les institucions europees sobre els serveis públics de radiodifusió en relació amb la compatibilitat del seu finançament amb el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea pel que fa a ajudes estatals i a la comptabilització del cost net del servei públic així com a la possibilitat de crear fons de reserva; a la necessitat d'avaluació prèvia sobre incidència en el mercat audiovisual nacional davant la introducció de nous serveis i, finalment, al control per organismes reguladors independents del compliment de la missió de servei públic encomanat.

I és, precisament, la creació i regulació de l'autoritat audiovisual estatal la que ocupa el títol V d'aquesta Llei. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals (CEMA) és l'òrgan regulador i supervisor del sector que ha d'exercir les seves competències sota el principi d'independència dels poders polítics i econòmics.

Té poder sancionador i els seus membres s'han d'elegir per majoria qualificada de tres cinquens del Congrés dels Diputats. Són les seves funcions principals garantir la transparència i el pluralisme en el sector i la independència i imparcialitat dels mitjans públics així com del compliment de la seva funció de servei públic. Es crea, així mateix, un Comitè Consultiu de suport que garanteixi la participació de col·lectius i associacions ciutadanes. Tanca l'articulat el títol VI, que preveu el règim sancionador.

En les disposicions transitòries s'aborden les qüestions relatives a la transició de models, els serveis de suport per a les persones amb discapacitat, els terminis de reserva per a qüestions com l'obra europea o la producció independent. Es garanteix la continuïtat d'un Catàleg d'esdeveniments d'interès general per a la societat fins a l'aprovació d'un nou marc i es defineix el marc transitori fins a la constitució del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals. Finalment, la disposició transitòria novena estableix límits a l'aprofitament del domini públic radioelèctric sobrevingut per la millora tecnològica.

La Llei general de la comunicació audiovisual deroga en la seva totalitat dotze lleis i parcialment sis més i compta amb vuit disposicions finals.

En definitiva, la Llei general de la comunicació audiovisual articula la reforma del sector i dota Espanya d'una normativa audiovisual d'acord amb els temps, coherent, dinàmica, liberalitzadora i amb garanties de control democràtic i respecte i reforç dels drets dels ciutadans, dels prestadors i de l'interès general.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte de la Llei

Aquesta Llei regula la comunicació audiovisual de cobertura estatal i estableix les normes bàsiques en matèria audiovisual sense perjudici de les competències reservades a les comunitats autònomes i als ens locals en els seus àmbits respectius.

Article 2. Definicions

1. Prestador del servei de comunicació audiovisual.

La persona física o jurídica que té el control efectiu, això és, la direcció editorial, sobre la selecció dels programes i continguts i la seva organització en un canal o en un catàleg de programes. L'arrendatari d'una llicència de comunicació audiovisual té la consideració de prestador de servei.

2. Serveis de comunicació audiovisual.

Són serveis de comunicació audiovisual els serveis la responsabilitat editorial dels quals correspon a un prestador del servei i la principal finalitat dels quals és proporcionar, a través de xarxes de comunicacions electròniques, programes i continguts amb l'objecte d'informar, entretenir o educar el públic en general, així com emetre comunicacions comercials.

Són modalitats del servei de comunicació audiovisual:

- a) El servei de comunicació audiovisual televisiva, que es presta per al visionat simultani de programes sobre la base d'un horari de programació.
- b) El servei de comunicació audiovisual televisiva a petició, que es presta per al visionat de programes i continguts en el moment elegit per l'espectador i a petició pròpia sobre la base d'un catàleg de programes seleccionat pel prestador del servei de comunicació.
- c) El servei de comunicació audiovisual televisiva en mobilitat o «televisió en mobilitat», que es presta per al visionat de programes i continguts en un dispositiu mòbil.
- d) El servei de comunicació audiovisual radiofònica, que es presta per a l'audició simultània de programes i continguts sobre la base d'un horari de programació.
- e) Els serveis de comunicació audiovisual radiofònica a petició, que es presta per a l'audició de programes i continguts en el moment elegit per l'oient i a petició pròpia sobre la base d'un catàleg de programes seleccionat pel prestador del servei de comunicació.
- f) El servei de comunicació audiovisual radiofònica en mobilitat o «ràdio en mobilitat», que es presta per a l'audició de programes i continguts en un dispositiu mòbil.

3. Servei de comunicació audiovisual de cobertura estatal.

Es considera servei de comunicació audiovisual de cobertura estatal:

- a) El servei públic de comunicació audiovisual la reserva del qual per a la gestió directa ha estat acordada per l'Estat.
- b) El servei de comunicació audiovisual la llicència del qual ha estat atorgada per l'Estat.

- c) El servei de comunicació audiovisual que es presta per al públic de més d'una comunitat autònoma.

Tanmateix, no es considera de cobertura estatal en els supòsits de desbordaments naturals del senyal en l'emissió per al territori en el qual s'ha habilitat la prestació del servei.

4. Serveis de comunicació audiovisual en obert o codificat.

El servei de comunicació audiovisual en obert és el servei la recepció del qual és lliure.

El servei de comunicació audiovisual codificat és el servei la recepció del qual ha d'autoritzar el prestador.

5. Servei de comunicació audiovisual de pagament.

Són serveis mitjançant pagament o de pagament els serveis de comunicació audiovisual i serveis connexos que fa el prestador del servei de comunicació audiovisual a canvi de contraprestació del consumidor. Aquesta contraprestació es pot realitzar, entre d'altres, en la forma de subscripció, prepagament o peatge per visió directa, ja sigui per visionar o escoltar canals, programes o paquets de programes.

6. Programes audiovisuals.

- a) Programa de televisió: Conjunt d'imatges en moviment, amb so o sense, que constitueix un element unitari dins de l'horari de programació d'un canal o d'un catàleg de programes. En qualsevol cas, són programes de televisió: els llargmetratges, les manifestacions esportives, les sèries, els documentals, els programes infantils i les obres de teatre originals, així com les retransmissions en directe d'esdeveniments, culturals o de qualsevol altre tipus.
- b) Programa de ràdio: Conjunt de continguts sonors que forma un element unitari dins de l'horari de programació d'un canal o un catàleg de programes.

7. Canal múltiple o múltiplex.

Senyal compost per transmetre un canal o freqüència radioelèctrica i que, en utilitzar la tecnologia digital, permet la incorporació dels senyals corresponents a diversos canals de televisió i ràdio i dels senyals corresponents a diversos serveis associats i a serveis de comunicacions electròniques.

8. Canal.

Conjunt de programes de televisió o de ràdio organitzats dins d'un horari de programació que no pot ser alterat pel públic.

9. Canal de televenda.

Canal de ràdio o televisió que emet exclusivament continguts de venda directa organitzats en programes amb una durada mínima ininterrompuda de 15 minuts.

10. Cadena radiofònica.

Conjunt d'emissions simultànies de ràdio organitzades dins d'un horari de programació que no pot ser alterat pel públic.

11. Catàleg de programes.

Conjunt de programes posats a disposició del públic, que elegeix el programa i el moment de la seva visió o la seva audició.

12. Obres europees.

Es consideren obres europees:

- a) Les obres originàries dels estats membres; i les obres originàries de tercers estats europeus que siguin part del Conveni europeu sobre la televisió transfronterera del Consell d'Europa, sempre que les obres dels estats membres no estiguin sotmeses a mesures discriminatòries en el tercer país de què es tracti.

Es considera obra originària la realitzada essencialment amb la participació d'autors i treballadors que resideixin en un o diversos estats dels esmentats en el paràgraf anterior. Sempre que, a més, compleixi una de les tres condicions següents: que les obres siguin realitzades per un o més productors establerts en un o diversos dels esmentats estats; que la producció de les obres sigui supervisada i efectivament controlada per un o diversos productors establerts en un o diversos dels esmentats estats; que la contribució dels coproductors dels esmentats estats sigui majoritària en el cost total de la coproducció, i aquesta no sigui controlada per un o diversos productors establerts fora dels esmentats estats.

- b) Les obres coproduïdes en el marc d'acords relatius al sector audiovisual concertats entre la Unió Europea i països tercers que satisfacin les condicions fixades en aquests, sempre que les obres dels estats membres no estiguin sotmeses a mesures discriminatòries en el tercer país de què es tracti.
- c) Les obres que no siguin europees d'acord amb l'apartat a), però que s'hagin produït en el marc de tractats de coproducció bilaterals subscrits entre els estats membres i tercers països, sempre que la contribució dels coproductors comunitaris en el cost total de la producció sigui majoritària i que l'esmentada producció no estigui controlada per un o diversos productors establerts fora del territori dels estats membres.

13. Responsabilitat editorial.

S'entén per responsabilitat editorial l'exercici de control efectiu tant sobre la selecció dels programes com sobre la seva organització, ja sigui en un horari de programació cronològic o en un catàleg dels serveis de comunicació audiovisual. La responsabilitat editorial no implica necessàriament una responsabilitat legal d'acord amb la legislació nacional pels continguts o els serveis prestats.

14. Serveis connexos i interactius.

Són els continguts o serveis, associats o no als programes audiovisuals, que són incorporats pels prestadors de serveis de comunicació audiovisual o pels operadors de comunicacions electròniques als quals la ciutadania pot accedir a través de diferents procediments vinculats o no amb el canal de difusió.

Aquest accés pot estar vinculat o no a un canal de retorn, segons el grau d'interactivitat del servei que es presti.

Quan no existeixi aquest canal de retorn, la interactivitat consisteix en la transmissió contínua i successiva de dades a les quals el ciutadà accedeix lliurement o amb l'autorització prèvia del prestador. La informació s'ha d'emmagatzemar en un receptor i s'ha de renovar amb la periodicitat que estableixi el prestador del servei.

Quan existeixi canal de retorn, l'usuari interactua amb el prestador del servei, que li ha de possibilitar l'accés a continguts addicionals vinculats o no als programes audiovisuals i la navegació per aquests així com l'enviament de respostes, inclòs l'enviament de dades que permetin realitzar transaccions econòmiques per part dels usuaris així com la comunicació entre diferents usuaris.

15. Prestador d'un servei de comunicació electrònica que difon canals de televisió.

La persona física o jurídica prestadora del servei de comunicació electrònica que ofereixi, conjuntament amb un servei d'accés a comunicacions electròniques, una oferta de canals de televisió que en els seus continguts incloguin pel·lícules cinematogràfiques, pel·lícules per a televisió o sèries per a televisió, ofertes en un paquet seleccionat pel prestador de comunicació electrònica.

16. Prestador d'un servei de catàleg de programes.

La persona física o jurídica reconeguda com a prestador de servei de comunicació audiovisual en la modalitat de «comunicació audiovisual a petició» que, directament o indirectament, ofereix sota demanda de clients detallistes el visionat de pel·lícules cinematogràfiques, pel·lícules per a televisió i sèries per a televisió en un reproductor fix, portàtil o mòbil amb accés a xarxes d'IP.

17. Pel·lícules cinematogràfiques de llargmetratge.

La pel·lícula cinematogràfica que tingui una durada de seixanta minuts o superior, així com la que, amb una durada superior a quaranta-cinc minuts, sigui produïda en suport de format 70 mm, amb un mínim de 8 perforacions per imatge.

18. Pel·lícules cinematogràfiques de curtmetratge.

La pel·lícula cinematogràfica que tingui una durada inferior a seixanta minuts, excepte les de format de 70 mm que es preveuen en la lletra anterior.

19. Pel·lícula per a televisió.

L'obra audiovisual unitària de ficció, amb característiques creatives similars a les de les pel·lícules cinematogràfiques, amb una durada que sigui superior a 60 minuts i inferior a 200 minuts, tingui desenllaç final i amb la singularitat que la seva explotació comercial estigui destinada a la seva emissió o radiodifusió per operadors de televisió i no inclogui, en primer terme, l'exhibició en sales de cinema. Quan sigui oportú per raó de la seva durada, pot ser objecte d'emissió dividida en dues parts.

20. Minisèries de televisió.

Les pel·lícules per a televisió que, per raó de la seva durada, puguin ser objecte d'emissió dividida en dues parts i que, quan tingui lloc la seva emissió en aquestes condicions, la durada conjunta d'aquestes pel·lícules no superi els 200 minuts.

21. Sèries de televisió.

L'obra audiovisual formada per un conjunt d'episodis de ficció, animació o documental amb títol genèric comú o sense, destinada a ser emesa o radiodifosa per operadors de televisió de forma successiva i continuada, on cada episodi pot correspondre a una unitat narrativa o tenir continuació en l'episodi següent.

22. Productor independent.

El productor és la persona física o jurídica que assumeix la iniciativa, la coordinació i el risc econòmic de la producció de continguts audiovisuals. El productor independent és la persona física o jurídica que produeix aquests continguts, per iniciativa pròpia o per encàrrec, i a canvi de contraprestació els posa a disposició d'un prestador de servei de comunicació audiovisual amb el qual no està vinculat de forma estable en una estratègia empresarial comuna.

Es presumeix que estan vinculats de forma estable quan són part del mateix grup de societats de conformitat amb l'article 42 del Codi de comerç, o quan hi hagi acords estables d'exclusivitat que limiten l'autonomia de les parts per contractar amb tercers.

23. Productor d'obres audiovisuals per a televisió.

Persona natural o jurídica que té la iniciativa i assumeix la responsabilitat de la creació d'una obra audiovisual que no estigui destinada a ser exhibida en sales cinematogràfiques, incloent-hi les retransmissions en viu d'esdeveniments que, en origen, siguin produïdes amb tècniques de televisió i siguin susceptibles d'exhibició en sales cinematogràfiques.

24. Comunicació comercial audiovisual.

Les imatges o sons destinats a promocionar, de manera directa o indirecta, els béns, serveis o imatge d'una persona física o jurídica dedicada a una activitat econòmica. Aquestes imatges o sons acompanyen un programa o s'hi inclouen a canvi d'una contraprestació a favor del prestador del servei.

En tot cas, són formes de comunicació comercial audiovisual: el missatge publicitari televisiu o radiofònic, el patrocini, la televenda i l'emplaçament de producte.

25. Missatge publicitari.

Qualsevol forma de missatge d'una empresa pública o privada o d'una persona física en relació amb la seva activitat comercial, industrial, artesanal o professional, amb l'objecte de promocionar el subministrament de béns o prestació de serveis, inclosos béns immobles, drets i obligacions.

26. Televenda.

La comunicació audiovisual televisiva d'ofertes directes al públic amb vista al subministrament de béns o la prestació de serveis, inclosos els béns immobles, els drets i les obligacions.

27. Telepromoció.

La comunicació comercial audiovisual en la qual el presentador o qualsevol dels protagonistes del programa, utilitzant l'escenari, l'ambientació i l'attrezzo del programa, exposen per un temps clarament superior a la durada d'un missatge publicitari les característiques d'un bé o servei, de manera que el missatge no pot ser emès de manera independent al programa corresponent.

28. Autopromoció.

La comunicació audiovisual que informa sobre la programació del prestador del servei, sobre programes o paquets de programació determinats o sobre els productes accessoris derivats directament d'aquests.

29. Patrocini.

Qualsevol contribució que una empresa pública o privada o una persona física no vinculada a la prestació de serveis de comunicació audiovisual ni a la producció d'obres audiovisuals faci al finançament de serveis de comunicació audiovisual o programes, amb la finalitat de promocionar el seu nom, marca, imatge, activitats o productes.

30. Patrocini cultural.

Qualsevol contribució d'una institució, empresa o fundació a la producció d'obres audiovisuals, programes de ràdio i televisió i/o continguts digitals de temàtica cultural, social o de promoció de l'esport, amb la finalitat de promocionar la seva activitat, marca i/o imatge o com a expressió de la seva responsabilitat social corporativa.

31. Emplaçament de producte.

Tota forma de comunicació comercial audiovisual consistent a incloure, mostrar o referir-se a un producte, servei o marca comercial de manera que figuri en un programa.

32. Comunicació comercial audiovisual televisiva encoberta.

La presentació verbal o visual, directa o indirecta, dels béns, serveis, nom, marca o activitats d'un productor de mercaderies o un prestador de serveis en programes de televisió, diferent de l'emplaçament del producte, en què tal presentació tingui, de manera intencionada per part del prestador del servei de comunicació audiovisual, un propòsit publicitari i pugui induir el públic a error quant a la naturalesa de l'esmentada presentació

Aquesta presentació s'ha de considerar intencionada, en particular, si es fa a canvi de contraprestació a favor del prestador de servei.

33. Publicitat subliminal.

És publicitat subliminal la que mitjançant tècniques de producció d'estímuls d'intensitats frontereres amb els llindars dels sentits o anàlogues, pugui actuar sobre el públic destinatari sense ser percebuda conscientment.

Article 3. Àmbit d'aplicació

1. Els serveis de comunicació audiovisual estan subjectes al que disposa aquesta Llei sempre que el prestador del servei de comunicació audiovisual estigui establert a Espanya.

Es considera que un prestador de serveis de comunicació audiovisual està establert a Espanya en els supòsits següents:

- a) Quan el prestador de serveis de comunicació audiovisual té la seva seu central a Espanya i les decisions editorials sobre el servei de comunicació audiovisual es prenen a Espanya.

- b) Quan el prestador de serveis de comunicació audiovisual té la seva seu central a Espanya però les decisions editorials sobre el servei de comunicació audiovisual es prenen en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, es considera que el prestador està establert a Espanya quan hi treballi una part significativa del personal que realitza les activitats dels serveis de comunicació audiovisual.

En cas que una part significativa del personal que realitza les activitats de serveis de comunicació audiovisual treballi a Espanya i en l'altre Estat membre, es considera que el prestador del servei de comunicació audiovisual està establert a Espanya quan tingui la seva seu central a Espanya.

En cas que una part significativa del personal que realitza les activitats de serveis de comunicació audiovisual no treballi ni a Espanya ni en cap Estat membre, es considera que el prestador del servei de comunicació audiovisual està establert a Espanya si va iniciar per primera vegada la seva activitat a Espanya, sempre que mantingui un vincle estable i efectiu amb l'economia d'Espanya.

- c) Quan el prestador de serveis de comunicació audiovisual té la seva seu central a Espanya, però les decisions editorials sobre el servei de comunicació audiovisual es prenen en un tercer país, o viceversa, es considera que està establert a Espanya sempre que una part significativa del personal que realitza les activitats de comunicació audiovisual treballi a Espanya.

Es considera que un prestador de serveis de comunicació audiovisual al qual no s'apliqui el que estableix l'apartat anterior està sotmès a la jurisdicció d'Espanya en els casos següents:

- a) si el prestador de serveis de comunicació audiovisual utilitza un enllaç ascendent amb un satèl·lit situat a Espanya,
- b) si, encara que no usi un enllaç ascendent amb un satèl·lit situat en un Estat membre, utilitza una capacitat de satèl·lit pertanyent a Espanya.

2. Estan exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei sense perjudici de les obligacions que els corresponguin d'acord amb aquesta Llei:

- a) Les xarxes i serveis de comunicacions electròniques utilitzats per al transport i la difusió del senyal dels serveis de comunicació audiovisual, els seus recursos associats i els equips tècnics necessaris per a la recepció de la comunicació audiovisual. El seu règim és el propi de les telecomunicacions.
- b) Les persones físiques o jurídiques que únicament difonguin o transportin el senyal de programes audiovisuals la responsabilitat editorial dels quals correspon a tercers.
- c) Les comunicacions audiovisuals sense caràcter econòmic, a excepció dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre de l'article 32 d'aquesta Llei, així com els serveis que no constitueixin mitjans de comunicació en massa, és a dir, que no estiguin destinats a una part significativa del públic i no tinguin un clar impacte sobre ell, i en general qualssevol activitats que no competeixin per la mateixa audiència que les emissions de radiodifusió televisiva. En particular, estan exclosos de l'abast de la Llei els llocs web de titularitat privada i els que tinguin per objecte contingut audiovisual generat per usuaris privats.

Títol II. Normativa bàsica per a la comunicació audiovisual

CAPÍTOL I. Els drets del públic

Article 4. El dret a rebre una comunicació audiovisual plural

1. Totes les persones tenen el dret que la comunicació audiovisual es presti a través d'una pluralitat de mitjans, tant públics, comercials com comunitaris que reflecteixin el pluralisme ideològic, polític i cultural de la societat. A més, totes les persones tenen el dret que la comunicació audiovisual es presti a través d'una diversitat de fonts i de continguts i a l'existència de diferents àmbits de cobertura, d'acord amb l'organització territorial de l'Estat. Aquesta prestació plural ha d'assegurar una comunicació audiovisual la programació de la qual inclogui diferents gèneres i atengui els diversos interessos de la societat, especialment quan es realitzi a través de prestadors de titularitat pública.

Per reglament s'han de determinar els requisits i les condicions en què s'han de prestar els serveis audiovisuals de pagament.

2. La comunicació audiovisual mai no pot incitar l'odi o la discriminació per raó de gènere o qualsevol circumstància personal o social i ha de ser respectuosa amb la dignitat humana i els valors constitucionals, amb especial atenció a l'eradicació de conductes afavoridores de situacions de desigualtat de les dones.

3. Els operadors de serveis de comunicació audiovisual han de promoure el coneixement i la difusió de les llengües oficials a l'Estat i de les seves expressions culturals. En aquest sentit, els operadors de titularitat pública han de contribuir a la promoció de la indústria cultural, en especial a la de creacions audiovisuals vinculades a les diferents llengües i cultures existents a l'Estat.

4. La comunicació audiovisual ha de respectar l'honor, la intimitat i la pròpia imatge de les persones i garantir els drets de rectificació i rèplica. Tot això en els termes previstos per la normativa vigent.

5. Totes les persones tenen el dret que la comunicació informativa s'elabori d'acord amb el deure de diligència en la comprovació de la veracitat de la informació i que sigui respectuosa amb el pluralisme polític, social i cultural.

6. Totes les persones tenen el dret a ser informats dels esdeveniments d'interès general i a rebre de forma clarament diferenciada la informació de l'opinió.

Article 5. El dret a la diversitat cultural i lingüística

1. Totes les persones tenen el dret que la comunicació audiovisual inclogui una programació en obert que reflecteixi la diversitat cultural i lingüística de la ciutadania.

Les comunitats autònomes amb llengua pròpia poden aprovar normes addicionals per als serveis de comunicació audiovisual del seu àmbit competencial amb la finalitat de promoure la producció audiovisual en la seva llengua pròpia.

2. Per a l'efectivitat d'aquest dret, els prestadors del servei de comunicació televisiva de cobertura estatal o autonòmica han de reservar a obres europees el 51 per cent del temps d'emissió anual de la seva programació. Al seu torn, el 50 per cent d'aquesta quota queda reservat per a obres europees en qualsevol de les llengües espanyoles. En tot cas, el 10 per cent del temps d'emissió estarà reservat a obres europees de productors independents del prestador de servei i la meitat d'aquest 10 per cent ha d'haver estat produïda en els últims cinc anys. El temps d'emissió a què es

refereix aquest número es computarà excloent-ne el dedicat a informacions, manifestacions esportives, jocs, publicitat, serveis de teletext i televenda.²

Els prestadors d'un catàleg de programes han de reservar a obres europees el 30% del catàleg. D'aquesta reserva la meitat ho ha de ser en alguna de les llengües oficials d'Espanya.

3. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva de cobertura estatal o autonòmica han de contribuir anualment al finançament anticipat de la producció europea de pel·lícules cinematogràfiques, pel·lícules i sèries per a televisió, així com documentals i pel·lícules i sèries d'animació, amb el 5 per 100 dels ingressos meritats en l'exercici anterior conforme al seu compte d'explotació, corresponents als canals en els quals emeten aquests productes audiovisuals amb una antiguitat menor a set anys des de la seva data de producció. Per als prestadors de serveis de comunicació audiovisual de titularitat pública de cobertura estatal o autonòmica aquesta obligació és del 6 per 100.

El finançament de les esmentades obres audiovisuals pot consistir en la participació directa en la seva producció o en l'adquisició dels drets d'explotació d'aquestes obres.

Com a mínim, el 60 per 100 d'aquesta obligació de finançament, i el 75 per 100 en el cas dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual de titularitat pública s'ha de dedicar a pel·lícules cinematogràfiques de qualsevol gènere.

En tot cas, el 60 per 100 d'aquesta obligació de finançament s'ha de destinar a la producció en alguna de les llengües oficials d'Espanya.³

D'aquest import, almenys el 50 per 100 s'ha d'aplicar en el conjunt del còmput anual a obres de productors independents. En les coproduccions no s'ha de comptabilitzar a aquests efectes l'aportació del productor independent.

Així mateix, els prestadors de serveis de comunicació audiovisual podran dedicar fins el 40 per 100 restant, i fins el 25 per 100 en el cas dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual de titularitat pública, del total de la seva respectiva obligació de finançament de les pel·lícules, sèries o minisèries per a televisió. Dins d'aquests percentatges, els prestadors de serveis de comunicació audiovisual de titularitat pública hauran de dedicar un mínim del 50 % a pel·lícules o minisèries per a televisió.⁴

Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual l'obligació d'inversió dels quals sigui derivada de l'emissió, en exclusiva o en un percentatge superior al 70% del seu temps total d'emissió anual, d'un únic tipus de continguts, on aquests són pel·lícules cinematogràfiques, sèries de televisió, produccions d'animació o documentals, poden materialitzar-la invertint únicament en aquest tipus de continguts sempre que es materialitzin en suport fotoquímic o en suport digital d'alta definició.

No es pot computar als efectes d'aquest article la inversió o la compra de drets de pel·lícules que siguin susceptibles de rebre la qualificació X de conformitat amb la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema.

També estan sotmesos a l'obligació de finançament establerta en aquest article els prestadors del servei de comunicació electrònica que difonguin canals de televisió i els prestadors de serveis de catàlegs de programes.

² Apartat modificat per la disposició final setena de la Llei 9/2014, de 9 de maig, de telecomunicacions.

³ Apartat modificat per la disposició final quadragèsima primera de la Llei 2/2010, de 4 de març, d'economia sostenible.

⁴ Apartat modificat per la disposició addicional tercera del Reial decret llei 14/2011, de 16 de setembre, de mesures complementàries en matèria de polítiques d'ocupació i de regulació del règim d'activitat de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

Queden excloses d'aquesta obligació les televisions locals que no formin part d'una xarxa nacional.

El control i seguiment de les obligacions contingudes en aquest punt correspon al Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals, amb el dictamen preceptiu previ de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals, i sense perjudici de les seves competències en l'àmbit de la indústria cinematogràfica. Per reglament s'han d'establir el procediment, els mecanismes de còmput i la informació que es pot recaptar dels operadors. No obstant això, per a les emissions de cobertura limitada a l'àmbit d'una comunitat autònoma, l'esmentat control i seguiment correspon a l'òrgan audiovisual autonòmic competent.

Per acord entre un o diversos prestadors de serveis d'àmbit estatal o autonòmic subjectes a l'obligació de finançament establerta en aquest article i una o diverses associacions que agrupin la majoria dels productors cinematogràfics, es pot pactar la forma d'aplicació de les obligacions de finançament que preveu aquest article, respectant les proporcions que s'hi estableixen.

Prèviament a la signatura de l'acord, les parts han de demanar al Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals un informe sobre la conformitat d'aquest amb el que estableix aquesta Llei, sense perjudici de les funcions que sobre la valoració dels esmentats acords tingui la Comissió Nacional de la Competència.

Per reglament s'han d'establir els procediments necessaris per garantir l'adequació de l'acord amb el que estableix aquesta Llei. En tot cas, el règim que estableix l'esmentat acord ha de regir respecte de les relacions que s'estableixin entre el prestador o prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva signants i tots els productors que actuïn en l'àmbit d'aplicació d'aquell, sense que se'n pugui limitar el compliment als productors membres de l'associació o associacions que l'hagin subscrit.

Article 6. El dret a una comunicació audiovisual transparent

1. Tots tenen el dret a conèixer la identitat del prestador del servei de comunicació audiovisual, així com les empreses que formen part del seu grup i el seu accionariat.

A aquest efecte, es considera que el prestador està identificat quan disposa d'un lloc web en el qual fa constar: el nom del prestador del servei; la seva adreça d'establiment; el correu electrònic i altres mitjans per establir una comunicació directa i ràpida; i l'òrgan regulador o supervisor competent.

2. Tots tenen el dret a conèixer la programació televisiva amb una antelació suficient, que en cap cas ha de ser inferior a 3 dies. En el cas de la programació televisiva, a més la programació s'ha de donar a conèixer mitjançant una guia electrònica de programes, el contingut gratuït bàsic de la qual també ha d'estar disponible en un servei d'informació de programació a Internet mitjançant un arxiu processable per màquines, de format descarregable, l'estructura del qual ha de ser de coneixement públic, i ubicat en una pàgina web la disponibilitat de la qual és responsabilitat del prestador del servei de comunicació audiovisual. La programació només pot ser alterada per esdeveniments aliens a la voluntat del prestador del servei audiovisual o per esdeveniments sobrevinguts d'interès informatiu o de la programació en directe. El servei d'informació de la programació a Internet ha de disposar de mecanismes que avisin que la programació ha sofert modificacions d'última hora.

3. Les informacions a què es refereix aquest article contingudes en pàgines d'Internet, guies electròniques de programes i altres mitjans de comunicació dels prestadors del servei de comunicació audiovisual que serveixin per fer efectiu el dret a la transparència regulat en aquest article, han de ser accessibles a les persones amb discapacitat.

4. Els poders públics i els prestadors del servei de comunicació audiovisual han de contribuir a l'alfabetització mediàtica dels ciutadans.

5. Totes les persones tenen el dret que la comunicació comercial estigui clarament diferenciada de la resta de continguts audiovisuals, en els termes que preveu la normativa vigent.

6. Les pàgines d'Internet, les guies electròniques de programes i altres canals o vies de comunicació dels prestadors del servei que serveixin per fer efectiu el dret a la transparència regulat en aquest article, han de ser accessibles a les persones amb discapacitat.

Article 7. Els drets del menor

1. Els menors tenen el dret que la seva imatge i veu no siguin utilitzades en els serveis de comunicació audiovisual sense el seu consentiment o el del seu representant legal, d'acord amb la normativa vigent.

En tot cas, està prohibida la difusió del nom, la imatge o altres dades que permetin la identificació dels menors en el context de fets delictius o emissions que discuteixen la seva tutela o filiació.

2. Està prohibida l'emissió de continguts audiovisuals que puguin perjudicar seriosament el desenvolupament físic, mental o moral dels menors i, en particular, programes que incloguin escenes de pornografia, maltractament, violència de gènere o violència gratuïta.

Aquells altres continguts que puguin ser perjudicials per al desenvolupament físic, mental o moral dels menors només es poden emetre en obert entre les 22 i les 6 hores, i han d'anar sempre precedits per un avís acústic i visual, segons els criteris que fixi l'autoritat audiovisual competent. L'indicador visual s'ha de mantenir al llarg de tot el programa en el qual s'incloguin els continguts esmentats. Quan aquest tipus de continguts s'emeti mitjançant un sistema d'accés condicional, els prestadors del servei de comunicació audiovisual han d'incorporar sistemes de control parental.

Així mateix, s'estableixen tres franges horàries considerades de protecció reforçada, prenent com a referència l'horari peninsular: entre les 8 i les 9 hores i entre les 17 i les 20 hores, en el cas dels dies laborables, i entre les 9 i les 12 hores dissabtes, diumenges i festes d'àmbit estatal. Els continguts qualificats de recomanats per a més grans de 13 anys s'han d'emetre fora d'aquestes franges horàries, i al llarg de l'emissió del programa que els inclou s'ha de mantenir l'indicatiu visual de la seva qualificació per edats.

És aplicable la franja de protecció horària de dissabtes i diumenges als dies següents: 1 i 6 de gener, Divendres Sant, 1 de maig, 12 d'octubre, 1 de novembre i 6, 8 i 25 de desembre.

Tots els prestadors de serveis de comunicació audiovisual televisiva, inclosos els de petició, han d'utilitzar, per a la classificació per edats dels seus continguts, una codificació digital que permeti l'exercici del control parental. El sistema de codificació ha d'estar homologat per l'autoritat audiovisual.

Els programes dedicats a jocs d'atzar i apostes, només es poden emetre entre la 1 i les 5 del matí. Aquells amb contingut relacionat amb l'esoterisme i les paraciències, només es poden emetre entre les 22 i les 7 del matí. En tot cas, els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen responsabilitat subsidiària sobre els fraus que es puguin produir a través d'aquests programes. Queden exceptuats de tal restricció horària els sortejos de les modalitats i productes de joc amb finalitat pública.

En horari de protecció al menor, els prestadors del servei de comunicació audiovisual no poden inserir comunicacions comercials que promoguin el culte al cos i el rebuig a l'autoimatge, com ara

*productes aprimadors, intervencions quirúrgiques o tractaments d'estètica, que apel·lin al rebuig social per la condició física, o a l'èxit degut a factors de pes o estètica.*⁵

3. Les comunicacions comercials no han de produir perjudici moral o físic als menors. En conseqüència, tenen les limitacions següents:

- a) No han d'incitar directament els menors a la compra o l'arrendament de productes o serveis aprofitant la seva inexperiència o credulitat.
- b) No han d'animar directament els menors que persuadeixin els seus pares o tercers perquè comprin béns o serveis publicitats.
- c) No han d'explotar l'especial relació de confiança que els menors dipositen en els seus pares, professors, o altres persones.
- d) No han de mostrar, sense motius justificats, menors en situacions perilloses.
- e) No han d'incitar conductes que afavoreixin la desigualtat entre homes i dones.
- f) Les comunicacions comercials sobre productes especialment adreçats a menors, com les joguines, no han d'incloure errors sobre les característiques d'aquestes, ni sobre la seva seguretat, ni tampoc sobre la capacitat i les aptituds necessàries en el menor per utilitzar-les sense produir dany per a si o a tercers.

4. L'autoritat audiovisual competent ha de promoure entre els prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva l'impuls de codis de conducta en relació amb la comunicació comercial audiovisual inadequada, que acompanyi els programes infantils o s'hi inclogui, d'aliments i begudes que continguin nutrients i substàncies amb un efecte nutricional o fisiològic, en particular aquells com ara greixos, àcids grassos trans, sal o sodi i sucres, per als quals no és recomanable una ingesta excessiva en la dieta total.

*5. Quan es realitzi el servei de comunicació audiovisual mitjançant un catàleg de programes, els prestadors han d'elaborar catàlegs separats per als continguts que puguin perjudicar seriosament el desenvolupament físic, mental o moral dels menors. A aquests efectes, els prestadors han d'establir dispositius, programes o mecanismes eficaços, actualitzables i fàcils d'utilitzar que permetin el control parental a través el bloqueig als continguts perjudicials per als menors, de manera que aquests no puguin accedir als continguts que no els siguin adreçats.*⁶

6. Tots els productes audiovisuals distribuïts a través de serveis de comunicació audiovisual televisiva han de disposar d'una qualificació per edats, d'acord amb les instruccions sobre la seva gradació que dicti el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals.

La gradació de la qualificació ha de ser l'homologada pel Codi d'Autoregulació de Continguts Televisius i Infància.

Correspon a l'autoritat audiovisual competent la vigilància, el control i la sanció de l'adequada qualificació dels programes per part dels prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva.

⁵ Apartat modificat per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

⁶ Apartat modificat per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

Article 8. Els drets de les persones amb discapacitat

1. Les persones amb discapacitat visual o auditiva tenen el dret a una accessibilitat universal a la comunicació audiovisual, d'acord amb les possibilitats tecnològiques.
2. Les persones amb discapacitat auditiva tenen el dret que la comunicació audiovisual televisiva, en obert i cobertura estatal o autonòmica, subtituli el 75% dels programes i compti almenys amb dues hores a la setmana d'interpretació amb llengua de signes.
3. Les persones amb discapacitat visual tenen el dret que la comunicació audiovisual televisiva, en obert i cobertura estatal o autonòmica, compti almenys amb dues hores audiodescrites a la setmana.
4. Els poders públics i els prestadors han de fomentar el gaudi ple de la comunicació audiovisual per a les persones amb discapacitat i l'ús de bones pràctiques que eviti qualsevol discriminació o repercussió negativa cap a les esmentades persones.

Amb l'objecte de garantir la qualitat del servei i la satisfacció de les persones destinatàries, els prestadors del servei de comunicació audiovisual s'han d'atenir, en l'aplicació de les mesures d'accessibilitat, a les normes tècniques vigents en cada moment en relació amb la subtitulació, l'emissió en llengua de signes i l'audiodescripció. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual poden fer servir, excepte la Corporació RTVE, el patrocini per sufragar les mesures d'accessibilitat.

5. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual han de procurar oferir en les seves emissions una imatge ajustada, normalitzada, respectuosa i inclusiva de les persones amb discapacitat, en tant que manifestació enriquidora de la diversitat humana, i han d'evitar difondre percepcions estereotipades, esbiaixades o producte dels prejudicis socials que puguin subsistir. De la mateixa manera, han de procurar que la seva aparició en la programació sigui proporcional al pes i a la participació d'aquestes persones en el conjunt de la societat.

Article 9. El dret a la participació en el control dels continguts audiovisuals

1. Qualsevol persona física o jurídica pot sol·licitar a l'autoritat audiovisual competent el control de l'adequació dels continguts audiovisuals amb l'ordenament vigent o els codis d'autoregulació.

L'autoritat, si ho considera oportú, ha de dictar recomanacions per a un millor compliment de la normativa vigent.

2. Quan l'autoritat audiovisual competent apreciï que s'ha emès un contingut aparentment il·lícit ha de donar audiència al prestador del servei implicat i, si s'escau, a la persona que va sol·licitar la intervenció de l'autoritat.

L'autoritat audiovisual competent pot arribar a acords amb el prestador de serveis per modificar el contingut audiovisual o, si s'escau, posar fi a l'emissió del contingut il·lícit. L'efectiu compliment de l'acord per part del prestador posa fi als procediments sancionadors que s'hagin iniciat en relació amb el contingut audiovisual objecte de l'acord quan es tracti de fets que puguin ser constitutius d'infracció lleu. La reincidència per un comportament anàleg en un termini de noranta dies té la consideració d'infracció greu.

3. Quan el contingut audiovisual contradigui un codi d'autoregulació subscrit pel prestador, l'autoritat li ha de requerir l'adequació immediata del contingut a les disposicions del codi o la finalització de la seva emissió.

4. L'autoritat audiovisual competent ha de portar a terme actuacions destinades a articular la relació dels prestadors del servei de comunicació audiovisual amb les víctimes d'esdeveniments especialment greus.

5. Les previsions que conté el present article s'entenen sense perjudici de les especificitats que deriven de la normativa en matèria de procediment sancionador dictada per les comunitats autònomes.

Capítol II. Els drets dels prestadors del servei de comunicació audiovisual

Secció 1a. Llibertat en la direcció editorial, el dret d'accés i el dret a l'autoregulació

Article 10. La llibertat de prestació del servei de comunicació audiovisual

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a fixar la direcció editorial mitjançant la selecció dels continguts i la determinació dels horaris.

2. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a organitzar els seus continguts a través d'un canal o d'un catàleg de programes.

3. La llibertat de prestació del servei de comunicació audiovisual s'ha d'exercir d'acord amb les obligacions que com a servei d'interès general són inherents a la comunicació audiovisual i al que preveu la normativa en matèria audiovisual.

4. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual han de facilitar l'accés a la documentació, instal·lacions i equips a les autoritats competents per al compliment de la normativa vigent.

Article 11. El dret d'accés als serveis de comunicació electrònica

Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret d'accedir als serveis de comunicació electrònica per a l'emissió de canals i catàlegs de programes amb les limitacions derivades de les capacitats tècniques i d'acord així mateix amb el que estableix la normativa sectorial de telecomunicacions i serveis de comunicacions electròniques. Els termes i les condicions de tal accés han de ser lliurement pactats per les parts.

Article 12. El dret a l'autoregulació del prestador del servei de comunicació audiovisual

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a aprovar codis en els quals es regulin els continguts de la comunicació audiovisual i les regles de diligència professional per a la seva elaboració.

Els esmentats codis han de preveure mecanismes de resolució de reclamacions i es poden dotar d'instruments d'autocontrol previ, individual o col·lectiu.

2. Quan un prestador aprovi un codi per si mateix, o bé en col·laboració amb altres prestadors, o s'adhereixi a un codi ja existent, ha de comunicar-ho tant a les autoritats audiovisuals competents com a l'organisme de representació i consulta dels consumidors que corresponguin en funció de l'àmbit territorial de què es tracti. Per als prestadors d'àmbit estatal, l'esmentat òrgan és el Consell de Consumidors i Usuaris. L'autoritat audiovisual ha de verificar la conformitat amb la normativa vigent i, si no hi ha contradiccions, n'ha de disposar la publicació.

3. Les autoritats audiovisuals han de vetllar pel compliment dels codis i, entre aquests, del Codi d'Autoregulació de Continguts Televisius i Infància.

4. Els codis d'autoregulació han de respectar la normativa sobre defensa de la competència. Les funcions de l'autoritat audiovisual als efectes de l'apartat 2 del present article s'entenen sense perjudici de les facultats de revisió de les autoritats de defensa de la competència sobre això.

Secció 2a. El dret a realitzar comunicacions comercials

Article 13. El dret a crear canals de comunicació comercial i programes o anuncis d'autopromoció⁷

1. Els prestadors privats del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a crear canals dedicats exclusivament a emetre missatges publicitaris i missatges de venda per televisió. Els missatges dels esmentats programes estan sotmesos al règim general que disposen aquesta secció, excepte pel que fa a les limitacions de temps per als missatges publicitaris a què es refereixen l'article 14, i la normativa específica sobre publicitat.

La publicitat televisiva i la televenda han de ser fàcilment identificables com a tals i distingir-se del contingut editorial.

2. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a emetre programes que informin sobre la seva programació o anuncis dels seus propis programes i els productes accessoris derivats directament dels esmentats programes.

Aquests programes i anuncis no s'han de considerar comunicació comercial als efectes d'aquesta Llei. No obstant això, per a la comunicació audiovisual televisiva, el temps dedicat als anuncis publicitaris sobre els seus propis programes i productes no pot superar els 5 minuts per hora de rellotge i els seus continguts estan subjectes a les obligacions i prohibicions establertes amb caràcter general per a la publicitat comercial.

Article 14. El dret a emetre missatges publicitaris⁸

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual, ja siguin serveis radiofònics, televisius o connexos i interactius, tenen el dret a emetre missatges publicitaris.

Els prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva poden exercir aquest dret mitjançant l'emissió de 12 minuts de missatges publicitaris per hora de rellotge. Els serveis radiofònics, connexos i interactius, tenen el dret a emetre missatges publicitaris lliurement.

Per al còmput d'aquests 12 minuts només s'ha de tenir en compte el conjunt dels missatges publicitaris i la televenda, i se n'exclouen el patrocini i l'emplaçament. També s'ha d'excloure del còmput la telepromoció quan el missatge individual de la telepromoció tingui una durada clarament superior a la d'un missatge publicitari i el conjunt de telepromocions no superi els 36 minuts al dia, ni els 3 minuts per hora de rellotge.

2. Tant els missatges publicitaris a la televisió com la televenda han d'estar clarament diferenciats dels programes mitjançant mecanismes acústics i òptics segons els criteris generals establerts per l'autoritat audiovisual competent. El nivell sonor dels missatges publicitaris no pot ser superior al nivell mitjà del programa anterior.

⁷ Desenvolupat mitjançant Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 7/2010, de 31 de març general de la comunicació audiovisual. Aquest Reglament ha estat modificat pel Reial decret 21/2014, de 17 de gener, pel qual es modifica el Reglament de desenvolupament de la Llei 7/2010, de 31 de març, en allò relatiu a la comunicació comercial televisiva, aprovat pel Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre.

⁸ Desenvolupat mitjançant Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 7/2010, de 31 de març general de la comunicació audiovisual. Aquest Reglament ha estat modificat pel Reial decret 21/2014, de 17 de gener, pel qual es modifica el Reglament de desenvolupament de la Llei 7/2010, de 31 de març, en allò relatiu a la comunicació comercial televisiva, aprovat pel Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre.

3. *En l'emissió de publireportatges, telepromocions i, en general, de les formes de publicitat diferents dels anuncis televisius que, per les característiques de la seva emissió, podrien confondre l'espectador sobre el seu caràcter publicitari, s'ha de superposar, permanentment i de forma clarament llegible, una transparència amb la indicació «publicitat».*

4. *Els missatges publicitaris a la televisió han de respectar la integritat del programa en el qual s'insereix i de les unitats que el conformen.*

La transmissió de pel·lícules per a la televisió (amb exclusió de les sèries, els serials i els documentals), llargmetratges i programes informatius televisius pot ser interrompuda una vegada per cada període previst de trenta minuts. En el cas dels programes infantils, la interrupció és possible una vegada per cada període ininterromput previst de trenta minuts, si el programa dura més de trenta minuts.

Les retransmissions d'esdeveniments esportius per televisió únicament poden ser interrompudes per missatges de publicitat aïllats quan l'esdeveniment estigui aturat. En les esmentades retransmissions, disposin o no de parts autònomes, es poden inserir missatges publicitaris sempre que permetin seguir el desenvolupament de l'esdeveniment.

No s'ha d'inserir publicitat televisiva ni televenda durant els serveis religiosos.

Article 15. El dret a emetre missatges de venda

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a emetre missatges de venda per televisió. L'emissió televisiva d'aquests missatges s'ha de fer en els termes que preveuen l'article anterior i la normativa específica sobre publicitat.

2. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a emetre programes de televenda sempre que tinguin una durada ininterrompuda mínima de 15 minuts.

Article 16. El dret al patrocini

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret que els seus programes siguin patrocinats, excepte els programes de contingut informatiu d'actualitat.⁹

2. El públic ha de ser clarament informat del patrocini al principi, a l'inici de cada represa després dels talls que es produeixin o al final del programa mitjançant el nom, el logotip, o qualsevol altre símbol, producte o servei del patrocinador.

3. El patrocini no pot condicionar la independència editorial. Tampoc pot incitar directament la compra o l'arrendament de béns o serveis, en particular, mitjançant referències de promoció concretes a aquests.

A més, el patrocini no pot afectar el contingut del programa o comunicació audiovisual patrocinats ni el seu horari d'emissió de manera que es vegi afectada la responsabilitat del prestador del servei de comunicació audiovisual.

⁹ Desenvolupat mitjançant Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 7/2010, de 31 de març general de la comunicació audiovisual. Aquest Reglament ha estat modificat pel Reial decret 21/2014, de 17 de gener, pel qual es modifica el Reglament de desenvolupament de la Llei 7/2010, de 31 de març, en allò relatiu a la comunicació comercial televisiva, aprovat pel Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre.

Article 17. El dret a l'emplaçament de productes¹⁰

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret, a canvi de contraprestació, a emplaçar productes en llargmetratges, curtmetratges, documentals, pel·lícules i sèries de televisió, programes esportius i programes d'entreteniment.

En els casos en què no es produeixi cap pagament, sinó únicament el subministrament gratuït de determinats béns o serveis, com ara ajudes materials a la producció o premis, amb vista a incloure'ls en un programa, únicament constituirà emplaçament de producte i, per tant, estarà permès, sempre que aquests béns o serveis tinguin un valor significatiu.

2. Quan el programa hagi estat produït o encarregat pel prestador del servei o una de les seves filials, el públic ha de ser clarament informat de l'emplaçament del producte al principi i al final del programa, i quan es reprengui després d'una pausa publicitària.

3. L'emplaçament no pot condicionar la responsabilitat ni la independència editorial del prestador del servei de comunicació audiovisual. Tampoc pot incitar directament a la compra o arrendaments de béns o serveis, a fer-ne promocions concretes o a donar preeminència indeguda al producte.

4. Queda prohibit l'emplaçament de producte en la programació infantil.

Article 18. Comunicacions comercials prohibides en qualsevol de les seves formes

1. A més del que disposa la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, en relació amb la publicitat il·lícita, està prohibida tota comunicació comercial que vulneri la dignitat humana o fomenti la discriminació per raó de sexe, raça o origen ètnic, nacionalitat, religió o creença, discapacitat, edat o orientació sexual. Igualment està prohibida tota publicitat que utilitzi la imatge de la dona amb caràcter vexatori o discriminatori.

2. Està prohibida la comunicació comercial encoberta i la que utilitzi tècniques subliminals.

3. Està prohibida la comunicació comercial que fomenti comportaments nocius per a la salut.

En tot cas està prohibida:

a) La comunicació comercial de cigarrets i altres productes de tabac, així com de les empreses que els produeixen.

b) La comunicació comercial de medicaments i productes sanitaris que contravingui el que disposa l'article 78, apartats 1 i 5, de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris.

c) La comunicació comercial televisiva de begudes alcohòliques amb un nivell superior de vint graus.

d) La comunicació comercial televisiva de begudes alcohòliques amb un nivell inferior a vint graus quan s'emeti fora de la franja de temps entre les 20.30 hores i les 6 hores de l'endemà, llevat que aquesta publicitat formi part indivisible de l'adquisició de drets i de la producció del senyal a difondre.

e) La comunicació comercial de begudes alcohòliques amb un nivell inferior a vint graus quan estigui dirigida a menors, fomenti el consum immoderat o associï el consum a la millora del rendiment físic, l'èxit social o la salut.

¹⁰ Article modificat per la disposició final setena de la Llei 9/2014, de 9 de maig, de telecomunicacions.

4. Està prohibida la comunicació comercial que fomenti comportaments nocius per al medi ambient.

5. Està prohibida la comunicació comercial que fomenti comportaments nocius per a la seguretat de les persones.

6. Està prohibida la comunicació comercial televisiva de naturalesa política, llevat dels supòsits que preveu la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general.¹¹

7. La comunicació comercial audiovisual també està sotmesa a les prohibicions que preveu la resta de normativa relativa a la publicitat.

Secció 3a. La contractació en exclusiva de l'emissió de continguts audiovisuals¹²

Article 19. El dret a contractar l'emissió en exclusiva de continguts audiovisuals

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a contractar continguts audiovisuals per a la seva emissió en obert o codificat, reservant-se la decisió sobre l'horari d'emissió, sense perjudici del que estableix la normativa reguladora de les competicions esportives de caràcter professional.

2. El dret d'emissió en exclusiva no s'ha d'exercir de manera que privi una part substancial del públic resident en un altre Estat membre de la possibilitat de seguir esdeveniments qualificats d'interès general per a la societat.

3. El dret d'emissió en exclusiva no pot limitar el dret a la informació dels ciutadans. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual que hagin contractat en exclusiva l'emissió d'un esdeveniment d'interès general per a la societat han de permetre als restants prestadors l'emissió d'un breu resum informatiu en condicions raonables, objectives i no discriminatòries. Aquest servei s'ha d'utilitzar únicament per a programes d'informació general i només es pot utilitzar en els serveis de comunicació audiovisual a petició si el mateix prestador del servei de comunicació ofereix el mateix programa en diferit.

No és exigible cap contraprestació quan el resum informatiu sobre un esdeveniment, conjunt unitari d'esdeveniments o competició esportiva s'emeti en un informatiu de caràcter general, en diferit i amb una durada inferior a noranta segons. L'excepció de contraprestació no inclou, tanmateix, les despeses necessàries per facilitar l'elaboració del resum informatiu. Durant l'emissió del resum es garantirà l'aparició permanent del logotip o marca comercial de l'entitat organitzadora i del patrocinador principal de la competició¹³.

Els prestadors del servei de comunicació audiovisual poden accedir, en la zona autoritzada, als espais en els quals se celebri tal esdeveniment.

4. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual radiofònica han de disposar de lliure accés als estadis i recintes per retransmetre en directe els esdeveniments esportius que hi tinguin lloc, a canvi d'una compensació econòmica equivalent als costos generats per l'exercici d'aquest dret.¹⁴

¹¹ Apartat modificat per la disposició final tercera de la Orgànica 4/2011, d'11 de març, complementària de la Llei d'economia sostenible, per la qual es modifiquen les Lleis Orgàniques 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional, 2/2006, de 3 de maig, d'educació i 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

¹² Títol modificat per l'apartat 1 de l'article 2 del Reial decret llei 15/2012, de 20 d'abril, de modificació del règim d'administració de la Corporació RTVE, que preveu la Llei 17/2006, de 5 de juny.

¹³ Apartat modificat per la disposició final primera del Reial decret llei 5/2015, de 30 d'abril, de mesures urgents en relació amb la comercialització dels drets d'explotació de continguts audiovisuals de les competicions de futbol professional.

¹⁴ Apartat modificat per l'apartat 2 de l'article 2 del Reial decret llei 15/2012, de 20 d'abril, de modificació del règim d'administració de la Corporació RTVE, que preveu la Llei 17/2006, de 5 de juny.

La quantia de la compensació econòmica s'ha de fixar mitjançant acord de les parts. En cas de discrepància sobre l'esmentada quantia, correspon a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions resoldre el conflicte mitjançant resolució vinculant, a sol·licitud d'alguna de les parts i prèvia audiència d'aquestes.

5.¹⁵ En el supòsit que l'organitzador de l'esdeveniment no estigui establert a Espanya, l'obligació d'accés recau sobre el titular dels drets exclusius que assumeixi la retransmissió en directe.

Article 20. La potestat per excloure l'emissió codificada d'esdeveniments d'interès general per a la societat

1. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals ha de fixar mitjançant decisió motivada un catàleg amb vigència biennal on es recullin els esdeveniments d'interès general per a la societat que s'han d'emetre per televisió en obert i amb cobertura estatal.

En fer-ho, també s'ha de determinar si els esdeveniments han de ser transmesos totalment o parcialment en directe, o en cas que sigui necessari, per raons d'interès públic, totalment o parcialment en diferit.

Els esdeveniments d'interès general per a la societat que es poden incloure en l'esmentat catàleg s'han d'escollir de l'elenc següent:

- a) Els jocs olímpics d'hivern i d'estiu.
- b) Els partits oficials de la selecció espanyola absoluta de futbol i de bàsquet.
- c) Les semifinals i la final de l'Eurocopa de futbol i del Mundial de futbol.
- d) La final de la Champions League de futbol i de la Copa del Rei de futbol.
- e) Un partit per jornada de la Lliga Professional de Futbol de la Primera Divisió, designat per aquesta amb una antelació mínima de 10 dies.
- f) Grans premis d'automobilisme que se celebrin a Espanya.
- g) Grans premis de motociclisme que se celebrin a Espanya.
- h) Participació de la selecció espanyola absoluta en els Campionats d'Europa i del Món d'handbol.
- i) La Volta Ciclista a Espanya.
- j) El Campionat del Món de ciclisme.
- k) La participació espanyola a la Copa Davis de tennis.
- l) La participació de tennistes espanyols en les semifinals i la final de Roland Garros.
- m) Participació espanyola en els Campionats del Món i Europa d'atletisme i natació.

¹⁵ Apartat renumerat per l'apartat 2 de l'article 2 del Reial decret llei 15/2012, de 20 d'abril, de modificació del règim d'administració de la Corporació RTVE, que preveu la Llei 17/2006, de 5 de juny.

n) Grans premis o competicions nacionals i internacionals que se celebrin a Espanya i comptin amb subvenció pública estatal o autonòmica.

Excepcionalment i per majoria de dos terços, el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals pot incloure dins del catàleg altres esdeveniments que consideri d'interès general per a la societat.

El catàleg i les mesures per a la seva execució els ha de notificar el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals a la Comissió Europea.

2. Quan un d'aquests esdeveniments estigui contractat per a la seva emissió en exclusiva per un prestador del servei de comunicació audiovisual que emet tota la seva programació codificada, pot elegir entre emetre en directe i en obert l'esdeveniment o vendre'l a un altre prestador per a la seva emissió en obert i al preu fixat mitjançant subhasta entre els prestadors interessats. En cas que no rebi cap oferta, el prestador titular dels drets d'emissió en exclusiva està obligat a emetre l'esdeveniment en obert, sigui en directe o en diferit.

3. Quan un d'aquests esdeveniments estigui contractat per a la seva emissió en exclusiva per un prestador del servei de comunicació audiovisual que emet en obert en un àmbit de cobertura inferior a l'estatal, conserva el dret d'emissió en exclusiva per al seu àmbit de cobertura. No obstant això, ha de vendre a un prestador de cobertura estatal o a una sèrie de prestadors que cobreixin tot el territori l'emissió en obert i en directe per a la resta del territori estatal, a un preu fixat mitjançant subhasta entre els interessats. En cas que no hi hagi ofertes, conserva el seu dret a emetre en exclusiva en el seu àmbit de cobertura.

4. Quan un d'aquests esdeveniments no estigui contractat per a la seva comunicació audiovisual televisiva, el titular dels drets ha de vendre el dret d'emissió en obert i en directe amb cobertura estatal a un preu fixat mitjançant subhasta entre els interessats.

Article 21 Compravenda de drets exclusius de les competicions futbolístiques espanyoles regulars¹⁶

Títol III. Normes bàsiques per a la regulació i coordinació del mercat de comunicació audiovisual

Capítol I. Règim jurídic bàsic de la prestació de serveis de comunicació audiovisual en un mercat transparent i plural

Secció 1a. Els serveis de comunicació audiovisual com a serveis d'interès general

Article 22. Règim jurídic dels serveis de comunicació audiovisual d'interès general

1. Els serveis de comunicació audiovisual radiofònics, televisius i connexos i interactius són serveis d'interès general que es presten en l'exercici del dret a la lliure expressió d'idees, del dret a comunicar i rebre informació, del dret a la participació en la vida política i social i del dret a la llibertat d'empresa i dins del foment de la igualtat, la pluralitat i els valors democràtics.

2. La prestació del servei requereix comunicació fefaent davant l'autoritat audiovisual competent i prèvia a l'inici de l'activitat.

¹⁶ Article derogat per la lletra a de la disposició derogatòria única del Reial decret llei 5/2015, de 30 d'abril, de mesures urgents en relació amb la comercialització dels drets d'explotació de continguts audiovisuals de les competicions de futbol professional.

3. Quan aquests serveis es prestin mitjançant ones hertzianes terrestres necessiten llicència prèvia atorgada mitjançant concurs per l'autoritat audiovisual competent.

En l'àmbit de cobertura estatal la competència per a l'atorgament de les llicències, incloses les de radiodifusió digital terrestre i ona mitjana correspon al Govern, sense perjudici de la participació de les comunitats autònomes. A aquest efecte, el Govern ha d'establir, d'acord amb les comunitats autònomes, els mecanismes de col·laboració i cooperació que assegurin la participació de les comunitats autònomes en la planificació de llicències audiovisuals en l'àmbit estatal.

Per a la prestació del servei de comunicació televisiva les llicències d'àmbit local poden donar cobertura a un o a diversos municipis limítrofs i, si s'escau, a un àmbit insular complet.

L'atorgament d'una llicència de televisió d'àmbit local no faculta per a l'emissió en cadena amb altres entitats autoritzades, durant més del 25% del temps total setmanal, encara que sigui en horari diferent. En cap cas aquest percentatge no es pot concentrar en l'horari de 21 a 24 hores.

No es considera emissió en cadena l'emissió de programes que hagin estat coproduïts o produïts de forma sindicada pels prestadors del servei de comunicació televisiva d'àmbit local. El percentatge de sindicació mínima per a l'aplicació d'aquest supòsit és del 12% del total del projecte.

4. El dret d'emissió en cadena previst en aquest article s'entén sense perjudici de la plena competència de les comunitats autònomes amb relació als prestadors que hagin obtingut llicències en els seus respectius àmbits territorials.

5. Es reconeix el dret dels prestadors del servei de comunicació radiofònica a emetre part de la seva programació en cadena, quan un mateix prestador hagi obtingut llicències en diversos àmbits territorials o hagi arribat a acords amb altres titulars de llicències en una o diverses comunitats autònomes, sense perjudici de les obligacions legals o concessionals a què puguin estar subjectes en les diverses comunitats autònomes.

Article 23. La comunicació prèvia

1. El procediment regulador de comunicació prèvia és el que fixin el Govern i les comunitats autònomes en el marc del seu respectiu àmbit competencial.

2. La comunicació prèvia no produeix cap efecte en els casos següents:

a) Quan sigui realitzada per qui, havent efectuat ja una comunicació prèvia, o obtingut una llicència prèvia per a qualsevol àmbit de cobertura, hagi estat sancionat amb la privació dels seus efectes o amb la seva revocació en els dos anys anteriors mitjançant resolució administrativa ferma.

b) Quan sigui efectuada per aquells que havent prestat serveis audiovisuals en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu hagin vist prohibides les seves activitats durant els dos últims anys per atemptar contra els principis i valors del Conveni europeu de drets humans o el que disposa la normativa europea en matèria de protecció de menors.

3. Quan el servei audiovisual prestat sigui de pagament, el sistema de codificació ha d'estar homologat per l'autoritat audiovisual.

Article 24. Règim jurídic de les llicències audiovisuals

1. La llicència ha de concretar l'àmbit de cobertura territorial de l'emissió, el nombre de canals, el múltiplex assignat i si aquest és en obert o en accés condicional mitjançant pagament.

Els sistemes i serveis d'accés condicional emprats per accedir al servei de televisió digital terrestre en la modalitat de pagament mitjançant accés condicional han de ser oberts, i és aplicable el que estableix l'article 24 del Reglament sobre mercats de comunicacions electròniques, accés a les xarxes i numeració, aprovat pel Reial decret 2296/2004, de 10 de desembre.

2. L'adjudicació de llicència comporta la concessió d'ús privatiu del domini públic radioelèctric de conformitat amb la planificació establerta per l'Estat. Les millores tecnològiques que permetin un major aprofitament del domini públic per a la comunicació audiovisual no habiliten per excedir les condicions que estableix la llicència, i en particular per gaudir d'un major nombre de canals de pagament o en obert l'emissió dels quals s'hagi habilitat.

3. És possible explotar canals amb continguts totalment o parcialment de pagament sempre que l'ocupació d'espectre radioelèctric sigui inferior o igual al 50% del conjunt de l'espectre assignat. En tot cas, el sistema de codificació ha d'estar homologat per l'autoritat audiovisual.

Aquest sistema d'homologació ha de ser reglat, clar, inequívoc, imparcial, transparent i proporcionat.

4. Si a l'empara de l'article 22 d'aquesta Llei un o més titulars de llicències per a la prestació d'un servei de comunicació audiovisual radiofònica d'àmbit estatal decideixen emetre en cadena ho han de comunicar a l'autoritat audiovisual i inscriure la decisió esmentada en el Registre estatal de prestadors del servei de comunicació audiovisual sense perjudici del que estableix l'article 22.3.

Article 25. Requisits per ser titular d'una llicència de comunicació audiovisual.

Per ser titular d'una llicència és necessari complir els requisits següents:

1. En el cas de persones físiques, tenir la nacionalitat d'un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o la de qualsevol Estat que, d'acord amb la seva normativa interna, reconegui aquest dret als ciutadans espanyols.

2. En el cas de persones jurídiques, tenir establert el seu domicili social en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o en qualsevol Estat que, d'acord amb la seva normativa interna, reconegui aquest dret a les empreses espanyoles.

3. El titular ha de tenir un representant domiciliat a Espanya als efectes de notificacions.

4. En el cas de persones jurídiques, la participació en el seu capital social de persones físiques o jurídiques nacionals de països que no siguin membres de l'Espai Econòmic Europeu ha de complir el principi de reciprocitat.

A més, la participació individual d'una persona física o jurídica nacional de països que no siguin membres de l'Espai Econòmic Europeu no pot superar directament o indirectament el 25% del capital social. Així mateix, el total de les participacions en una mateixa persona jurídica de diverses persones físiques o jurídiques de nacionals de països que no siguin membres de l'Espai Econòmic Europeu ha de ser inferior al 50% del capital social.

Article 26. Limitacions per raons d'ordre públic audiovisual

1. En cap cas no poden ser titulars d'una llicència les persones físiques o jurídiques que es trobin en alguna de les circumstàncies següents:

a) Les que, havent estat titulars d'una llicència o efectuat una comunicació prèvia per a qualsevol àmbit de cobertura, hagin estat sancionades amb la seva revocació o amb la privació dels seus efectes en els dos últims anys anteriors a la sol·licitud mitjançant resolució administrativa ferma.

b) Aquelles societats en el capital social de les quals tinguin una participació significativa o, si s'escau, de control, directe o indirecte, persones que es trobin en la situació anterior.

c) Les que, havent prestat serveis audiovisuals en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, hagin vist prohibides les seves activitats durant els dos últims anys per atemptar contra els principis i valors del Conveni europeu de drets humans o el que disposa en matèria de protecció de menors la normativa europea i espanyola.

d) Les persones incurses en alguna de les prohibicions per contractar que preveu l'article 49 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

2. No produeix cap efecte la comunicació prèvia per a la prestació d'un servei de comunicació audiovisual que hagi estat presentada per una persona física o jurídica que es trobi en alguna de les circumstàncies expressades en l'apartat 1.

Article 27. Concursos per a la concessió de llicències de prestació de serveis audiovisuals

1. Els concursos d'atorgament de llicències per a la prestació de serveis audiovisuals s'han de regir per la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, en el que no disposa la present Llei així com, en els seus respectius àmbits de competències, pel que preveu la legislació autonòmica de desenvolupament.

2. Totes les llicències disponibles de la mateixa naturalesa i àmbit de cobertura idèntic s'han d'oferir de manera simultània, i prèvia confirmació d'existència d'espai radioelèctric suficient. No obstant això, en el marc del que disposa, si s'escau, el Pla tècnic nacional d'oferta de llicències, a desplegar per reglament, quan hagi quedat alliberada una única llicència, l'Administració competent ha de procedir a convocar el concurs per a la seva adjudicació en un termini màxim de tres mesos sense esperar que quedin alliberats més títols habilitants.

3. En la convocatòria del concurs s'han d'especificar per a cada llicència les condicions de prestació del servei. L'acte d'atorgament de la llicència ha de precisar amb tota exactitud les condicions que tenen el caràcter d'essencials.

4. Transcorreguts com a màxim sis mesos des que s'hagi planificat una reserva de domini públic radioelèctric sense que l'Administració competent n'hagi sol·licitat l'afectació al servei públic de difusió de ràdio i televisió, o n'hagi determinat la destinació al servei de comunicació d'interès general, qualsevol interessat pot proposar convocar el concurs corresponent.

Transcorreguts dotze mesos des que s'hagi planificat una reserva de domini públic radioelèctric sense que l'Administració competent n'hagi sol·licitat l'afectació al servei públic de difusió de ràdio i televisió, o convocat el concurs corresponent, i sense que cap interessat hagi instat la convocatòria esmentada, aquesta reserva decau i s'exclou automàticament de la planificació radioelèctrica.

5. L'òrgan competent ha de convocar, en un termini màxim de tres mesos després del venciment de la llicència, el corresponent concurs per a l'adjudicació de les llicències d'idèntica naturalesa que, si s'escau, hagin quedat vacants. Transcorregut aquest termini, qualsevol interessat està legitimat per instar la convocatòria, que s'ha de produir abans del termini que estableixi la normativa d'aplicació des de la presentació de la sol·licitud.

Article 28. Durada i renovació de les llicències audiovisuals

1. Les llicències audiovisuals són atorgades per un termini de quinze anys.

2. Les successives renovacions de les llicències són automàtiques, i pel mateix termini estipulat inicialment per al seu gaudi, sempre que:

a) Se satisfacin les mateixes condicions exigides que per ser-ne titular i s'hagin complert les establertes per a la prestació del servei.

b) No existeixin obstacles tècnics sobrevinguts i insalvables en relació amb l'espectre de les llicències afectades.

c) El titular del servei es trobi al corrent en el pagament de les taxes per la reserva del domini públic radioelèctric, i de les que preveu aquesta Llei.

3. Excepcionalment la renovació automàtica de la llicència que preveu l'apartat anterior no té lloc i cal procedir-ne a l'adjudicació en règim de lliure concurrència en cas que concorrin els requisits següents:

a) Que l'espectre radioelèctric estigui esgotat.

b) Que existeixi un tercer o tercers que pretenguin la concessió de la llicència.

c) Que ho hagin sol·licitat amb un termini d'antelació d'almenys 24 mesos respecte de la data de venciment.

d) Que el sol·licitant o els sol·licitants compleixin els mateixos requisits que van ser tinguts en compte per a l'obtenció de la llicència per part de l'adjudicatari o adjudicatariis.

El concurs per a l'adjudicació de la llicència en règim de concurrència ha de ser resolt en el termini màxim de sis mesos, i en les bases de la convocatòria s'ha d'incloure l'experiència dels concurrents, la seva solvència i els mitjans amb què comptin per a l'explotació de la llicència, com a criteris que han de ser tinguts en compte en l'adjudicació.

Article 29. Negocis jurídics sobre llicències de comunicació audiovisual

1. La formalització de negocis jurídics l'objecte dels quals sigui una llicència de comunicació audiovisual requereix autorització prèvia de l'autoritat audiovisual competent i estan subjectes, en tot cas, al pagament d'una taxa que ha de determinar el Govern, per a les llicències d'àmbit estatal, o les comunitats autònomes, per a la resta dels supòsits. Aquesta autorització només pot ser denegada quan el sol·licitant no acrediti el compliment de totes les condicions legalment establertes per a la seva obtenció o no se subrogui en les obligacions del titular anterior.

2. La transmissió i arrendament estan subjectes, a més, a les condicions següents:

a) Per a la formalització dels dos negocis jurídics han d'haver transcorregut almenys dos anys des de l'adjudicació inicial de la llicència.

b) Quan es portin a terme amb persones físiques o jurídiques nacionals de països que no siguin membres de l'Espai Econòmic Europeu estan sotmesos al principi de reciprocitat i meriten el pagament de la taxa establerta legalment. En atenció al que disposen els tractats i convenis internacionals dels quals Espanya sigui part, i amb l'informe previ de l'autoritat audiovisual competent, el Consell de ministres o l'òrgan competent de la comunitat autònoma poden autoritzar excepcionalment i per raons d'interès general una operació quan aquest principi no sigui satisfet.

c) Quan la llicència comporti l'adjudicació d'un múltiplex complet o de dos o més canals, no es pot arrendar més del 50 per 100 de la capacitat de la llicència. L'arrendament ha de respectar les previsions de l'article 24.3 referides a l'ocupació de l'espectre radioelèctric del múltiplex i a l'explotació de canals amb continguts totalment o parcialment de pagament.

En tots els casos, només s'ha d'autoritzar l'arrendament de canals si l'arrendatari acredita prèviament el compliment de totes les condicions legalment establertes per a l'obtenció de la llicència.

d) En tot cas, està prohibit el subarrendament.

e) Al compliment de l'oferta mitjançant la qual es va obtenir l'adjudicació de la llicència.

Article 30. Extinció de les llicències audiovisuals

1. La llicència s'extingeix pel transcurs del termini per al qual va ser atorgada sense que se'n produeixi la renovació, per extinció de la personalitat jurídica del seu titular excepte en els supòsits de fusions o concentracions empresarials, mort o incapacitat sobrevinguda del titular, per la seva revocació, per renúncia del seu titular i per no haver pagat les taxes que graven la prestació del servei de comunicació audiovisual.

2. Sense perjudici del que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, respecte de la revisió d'ofici d'actes administratius, la llicència pot ser revocada per no haver estat utilitzada en un termini de 12 mesos des que hi hagi obligació legal de començar les emissions, haver-ho fet amb fins i modalitats diferents per als quals va ser atorgada, o per sanció administrativa ferma d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

3. Quan les societats incorrin en el supòsit que preveu l'article 26.1.b) d'aquesta Llei, no escau la renovació de la llicència amb motiu de l'adquisició per un tercer d'una participació significativa o, si s'escau, de control, si l'adquisició esmentada s'ha realitzat amb intenció de perjudicar la societat concessionària fent-ne revocable la llicència.

Es presumeix en tot cas la intenció perjudicial quan la decisió d'adquirir la participació no hagi estat comunicada de manera immediata i fefaent a l'òrgan d'administració de la societat, del qual no pot formar part l'adquirent, per si o per representant.

Una vegada coneguda l'adquisició, la societat pot exercir, en el termini de tres mesos, dret de retracte sobre la participació adquirida pel mateix preu en què ho hagi estat. Adquirida la participació, la societat disposa d'un any per alienar-la o, en cas contrari, amortitzar-la reduint el capital social.

Article 31. Explotació de xarxes de comunicació electrònica i serveis de comunicació audiovisual

1. Els prestadors del servei de comunicacions electròniques han de garantir el dret d'accés als prestadors del servei de comunicació audiovisual i productors independents d'acord amb el que estableix la legislació sobre telecomunicacions i les capacitats tècniques de la seva xarxa.

2. Igualment, els prestadors del servei de comunicacions electròniques han de garantir la possibilitat tècnica de transmetre imatge i so en condicions que permetin una interactivitat efectiva.

3. Per la seva part, i amb l'objecte de garantir el manteniment del pluralisme informatiu i audiovisual, la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola ha de garantir la cessió dels seus canals de ràdio i televisió als prestadors dels serveis de difusió de televisió per cable, per satèl·lit i per protocol d'Internet (IPTV), sense contraprestació econòmica entre les parts.

Així mateix, els licenciataris dels serveis de comunicació audiovisual d'àmbit estatal han de facilitar la cessió dels seus canals principals de televisió en obert, prèvia negociació per fixar la contraprestació econòmica acordada entre les parts.

4. Els prestadors del servei de comunicació electrònica ho poden ser també de comunicacions audiovisuals, estant sotmesos a aquesta Llei com a prestadors d'aquest servei.

Article 32. Serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre

1. Les entitats privades que tinguin la consideració legal d'entitats sense ànim de lucre poden prestar serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre per atendre les necessitats socials, culturals i de comunicació específiques de comunitats i grups socials, així com per fomentar la participació ciutadana i la vertebració del teixit associatiu. En tot cas, aquests continguts s'han d'emetre en obert i sense cap tipus de comunicació audiovisual comercial.

2. L'Administració General de l'Estat ha de garantir en tot cas la disponibilitat del domini públic radioelèctric necessari per a la prestació d'aquests serveis.

3. La prestació d'aquest tipus de serveis requereix llicència prèvia. En el títol esmentat s'han d'establir les condicions que assegurin la seva naturalesa sense ànim de lucre, i es pot establir l'ús compartit d'un mateix canal així com les condicions d'aquest ús.

4. L'adjudicació de la llicència comporta la concessió d'ús privatiu del domini públic radioelèctric disponible per a la prestació del servei. L'Administració General de l'Estat ha d'habilitar el domini públic radioelèctric necessari per a la prestació d'aquests serveis.

5. La llicència en cap cas no pot perdre el seu caràcter original de servei de comunicació audiovisual comunitari sense ànim de lucre i no pot ser objecte de transmissió ni arrendament.

6. Les entitats prestadores d'aquests serveis han de justificar la procedència dels seus fons, així com el desglossament de despeses i ingressos, si n'hi ha. L'autoritat audiovisual ha d'establir un sistema d'avaluació de gestió financera i un registre específic per al dipòsit de la seva memòria econòmica. Llevat d'autorització expressa de l'autoritat audiovisual les seves despeses d'explotació anuals no poden ser superiors a 100.000 euros en el cas dels serveis de comunicació audiovisual televisiva i de 50.000 euros en el cas dels serveis de comunicació audiovisual radiofònica.

7. Les entitats titulars dels serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre han d'acreditar el pagament de tots els drets, cànon o taxes que es derivin de la seva activitat.

Article 33. Registres de prestadors del servei de comunicació audiovisual

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual s'han d'inscriure en un registre estatal o autonòmic de caràcter públic, en atenció al corresponent àmbit de cobertura de l'emissió.
2. En aquest registre igualment s'han d'inscriure els titulars de participacions significatives en els prestadors del servei de comunicació audiovisual, i indicar el percentatge de capital que ostentin.

Als efectes del que disposa aquesta Llei s'entén per participació significativa la que representi, directament o indirectament:

- a) el 5% del capital social,
- b) el 30% dels drets de vot o percentatge inferior, si serveix per designar en els 24 mesos següents a l'adquisició un nombre de consellers que representin més de la meitat dels membres de l'òrgan d'administració de la societat.

De conformitat amb la legislació mercantil, es consideren posseïdes o adquirides per una mateixa persona física o jurídica les accions o altres valors posseïts o adquirits per les entitats pertanyents a un mateix grup de societats de forma concertada o que formen una unitat de decisió, o per persones que actuïn en nom propi però per compte d'aquella.

3. Es crea el Registre estatal de prestadors de serveis de comunicació audiovisual, dependent del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals. Per reglament s'ha d'establir l'organització i funcionament d'aquest Registre.
4. Les autoritats audiovisuals competents de l'Estat i de les comunitats autònomes han d'articular una via que asseguri la necessària coordinació entre el Registre estatal i els registres autonòmics, i faciliti l'accés per mitjans telemàtics al conjunt de dades que hi consten.

Secció 2a. Noves formes de comunicació audiovisual

Article 34. Televisió en mobilitat

1. La prestació del servei de comunicació audiovisual de televisió en mobilitat i serveis connexos requereix llicència en els mateixos termes dels prestadors del servei de comunicació audiovisual, en especial pel que fa al títol II, capítol I. Com a criteri per a l'acreditació de la solvència dels candidats en els concursos d'atorgament cal tenir en compte l'experiència acumulada com a prestadors del servei de comunicació audiovisual.
2. La planificació del domini públic radioelèctric per a la seva atribució als serveis de comunicació audiovisual televisiva en mobilitat ha d'assegurar que una part dels recursos espectrals es reservi als serveis públics audiovisuals.
3. Cal potenciar la presència de canals amb producció de continguts específics adaptats a les peculiaritats de la televisió en mobilitat. Almenys un 10% dels continguts han d'estar adaptats a les especificitats de la televisió en mobilitat derivades de la mida de les pantalles dels terminals de recepció.
4. L'emissió i la recepció s'ha d'atenir, en tot cas, als estàndards establerts per al territori de la Unió Europea.

Article 35. Televisió en alta definició

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual poden emetre televisió en resolució d'alta definició. Aquesta emissió es pot compatibilitzar amb els programes de resolució estàndard dins el límit de capacitat assignada.
2. L'emissió i recepció s'ha d'atendir en tot cas als estàndards establerts per al territori de la Unió Europea.

Secció 3a. Regles per al manteniment d'un mercat audiovisual competitiu, transparent i plural

Article 36. Pluralisme al mercat audiovisual televisiu

1. Les persones físiques i jurídiques poden ser titulars simultàniament de participacions socials o drets de vot en diferents prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva.
2. No obstant això, cap persona física o jurídica no pot adquirir una participació significativa en més d'un prestador del servei de comunicació audiovisual televisiva d'àmbit estatal, quan l'audiència mitjana del conjunt dels canals dels prestadors d'àmbit estatal considerats superi el 27% de l'audiència total durant els dotze mesos consecutius anteriors a l'adquisició.
3. La superació del 27% de l'audiència total amb posterioritat a l'adquisició d'una nova participació significativa no té cap efecte sobre el titular d'aquesta.
4. Les participacions socials o els drets de vot de persones físiques o jurídiques nacionals de països que no siguin membres de l'Espai Econòmic Europeu estan subjectes al compliment del principi de reciprocitat. Si es produeix un increment en les participacions que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ostentin les persones físiques i jurídiques nacionals de països que no siguin membres de l'Espai Econòmic Europeu, el percentatge total que ostentin en el capital social del prestador del servei de comunicació audiovisual televisiva ha de ser, en tot moment, inferior al 50% d'aquest.
5. Cap persona física o jurídica no pot adquirir una participació significativa o drets de vot en més d'un prestador del servei de comunicació audiovisual televisiva:
 - a) Quan els prestadors del servei de comunicació audiovisual d'àmbit estatal acumulin drets d'ús sobre el domini públic radioelèctric superiors, en el seu conjunt, a la capacitat tècnica corresponent a dos canals múltiplex.
 - b) Quan els prestadors del servei de comunicació audiovisual d'àmbit autonòmic acumulin drets d'ús sobre el domini públic radioelèctric superiors, en el seu conjunt, a la capacitat tècnica corresponent a un canal múltiplex.
 - c) Cap persona física o jurídica titular o partícip en el capital social d'un prestador del servei de comunicació audiovisual televisiva d'àmbit estatal no pot adquirir una participació significativa o drets de vot en el capital d'un altre prestador del mateix servei, quan això suposi impedir l'existència, almenys, de tres prestadors privats diferents del servei de comunicació audiovisual televisiva en l'àmbit estatal, per assegurar el respecte al pluralisme informatiu.

Article 37. Pluralisme al mercat audiovisual radiofònic.

1. Una mateixa persona física o jurídica no pot, en cap cas, controlar directament o indirectament més del cinquanta per cent de les llicències administratives del servei de radiodifusió sonora

terrestre que coincideixin substancialment en el seu àmbit de cobertura. En tot cas, una mateixa persona física o jurídica, no pot controlar més de cinc llicències en un mateix àmbit de cobertura.

2. En una mateixa comunitat autònoma cap persona física o jurídica no pot controlar més del quaranta per cent de les llicències existents en àmbits en els quals només tingui cobertura una única llicència.

3. Cap persona física o jurídica no pot controlar directament o indirectament més d'un terç del conjunt de les llicències del servei de radiodifusió sonora terrestre amb cobertura total o parcial en el conjunt del territori de l'Estat.

4. Amb objecte de limitar el nombre de llicències el control de les quals es pot simultaniejar, a l'hora de comptabilitzar aquests límits no s'han de computar les emissores de radiodifusió sonores gestionades de forma directa per entitats públiques. Als efectes que preveu aquest article, cal entendre que existeix control quan es donin els supòsits als quals es refereix l'article 42 del Codi de comerç.

5. Els límits anteriors s'han d'aplicar de manera independent a les llicències per a l'emissió amb tecnologia digital i a les llicències per a l'emissió en tecnologia analògica.

Capítol II. La llibertat de recepció dels serveis de comunicació audiovisual prestats des de fora d'Espanya

Article 38. Llibertat de recepció dels serveis prestats dins de la Unió Europea¹⁷

1. Es garanteix la llibertat de recepció en tot el territori espanyol dels serveis audiovisuals els titulars dels quals es trobin establerts en un estat membre de la Unió Europea, sempre que no interfereixin tècnicament en les emissions dels prestadors establerts sota jurisdicció espanyola. En l'àmbit del Conveni Europeu sobre Televisió Transfronterera i per a canalitzar el dret a la diversitat cultural i lingüística en l'àmbit europeu, en totes les zones limítrofes amb un país de la Unió Europea es possibilitarà l'emissió i la recepció de programes difosos per mitjà d'ones hertzianes que garanteixin una adequada planificació de l'espectre radioelèctric en les zones transfrontereres.

2. L'autoritat audiovisual competent estatal, amb caràcter excepcional i de conformitat amb el que disposa l'article 3 de la Directiva 2010/13, podrà limitar la dita llibertat de recepció quan els serveis audiovisuals televisius procedents d'un estat membre de la Unió Europea infringeixin de manera greu i reiterada el que disposa la legislació espanyola en matèria de protecció de menors o continguin incitacions a l'odi per raó de raça, sexe, religió o nacionalitat, sempre que aquests serveis hagin incorregut en les conductes anteriors almenys dos vegades en els dotze mesos immediatament anteriors.

L'autoritat audiovisual, en aquests casos, i abans d'adoptar les mesures de limitació, haurà de notificar al titular dels serveis audiovisuals i a la Comissió Europea les infraccions al·legades i les mesures que té intenció d'adoptar en cas que es produeixi novament la mencionada infracció, i iniciarà consultes amb aquesta última i amb l'estat membre en què el titular dels serveis audiovisuals estigui establert a fi d'arribar a un acord amistós.

Si les consultes amb els subjectes mencionats en l'apartat anterior no han arribat a un acord i persistiren les infraccions, en un termini de quinze dies a partir de la notificació d'aquestes, es podran adoptar les mesures previstes en el primer paràgraf d'aquest número.

En cas de decisió negativa per part de la Comissió, s'haurà de posar fi urgentment a les mesures de què es tracti.

¹⁷ Article modificat per la disposició final setena de la Llei 9/2014, de 9 de maig, de telecomunicacions.

3. A més, si el servei de comunicació audiovisual és a petició, la llibertat de recepció es podrà limitar de forma proporcionada per raons d'ordre públic, seguretat pública, protecció de la salut pública, o per a protegir els consumidors i inversors. En aquest cas, abans d'adoptar les mesures, l'autoritat audiovisual haurà de sol·licitar a l'estat membre de la Unió Europea a la jurisdicció de la qual estigui subjecte el prestador de serveis a petició, que prengui mesures i notificar, cas que aquest últim no les hagi preses, o no hagin sigut suficients, a la Comissió Europea i a l'estat membre indicat la seva intenció d'adoptar-les.

En casos d'urgència, l'autoritat audiovisual podrà adoptar aquestes mesures notificant-les a la major brevetat a la Comissió Europea i a l'estat membre a la jurisdicció del qual estigui subjecte el prestador de serveis, indicant les raons de la urgència.

En cas de decisió negativa per part de la Comissió, l'autoritat audiovisual s'haurà abstenir d'adoptar les mesures proposades o, si és el cas, haurà de posar fi urgentment a les mesures de què es tracti.

4. L'acreditació de les mesures esmentades en els dos números anteriors l'haurà d'efectuar l'autoritat audiovisual competent estatal per mitjà de la instrucció de l'expedient corresponent.

Article 39. Servei de comunicació audiovisual dirigit total o principalment al territori espanyol¹⁸

1. L'autoritat competent estatal, de conformitat amb el que disposa l'article 4 de la Directiva 2010/13, podrà adoptar mesures de salvaguarda de la legislació espanyola, d'acord amb el procediment previst en aquest article, quan el prestador d'un servei de comunicació audiovisual televisiu establert en un altre estat membre de la Unió Europea dirigeixi el seu servei totalment o principalment al territori espanyol i s'hagi establert en aquest estat membre per a eludir les normes espanyoles més estrictes.

En aquest cas, l'autoritat competent estatal es podrà posar en contacte, per mitjà de petició degudament motivada, amb l'altre estat membre mencionat per a aconseguir una solució dels problemes plantejats que sigui mútuament satisfactòria.

2. Si en el termini de dos mesos des de la petició no s'aconsegueix una solució satisfactòria, l'autoritat competent estatal podrà adoptar les mesures previstes en el número u d'aquest article, sempre que siguin objectivament necessàries i s'apliquin de manera no discriminatòria i siguin proporcionades als objectius que es persegueixen.

3. Amb caràcter previ a l'adopció de les esmentades mesures, l'autoritat audiovisual haurà de notificar a la Comissió Europea i a l'estat membre en què es trobi establert el prestador del servei de comunicació audiovisual televisiu, el projecte de mesures a aplicar, al qual s'acompanyarà la justificació corresponent. El projecte de mesura haurà de ser aprovat per la Comissió Europea, i en cas de decisió negativa per part d'aquesta, l'autoritat audiovisual s'abstindrà d'adoptar les mesures proposades.

Títol IV. Els prestadors públics del servei de comunicació audiovisual

Article 40. Servei públic de comunicació audiovisual

1. El servei públic de comunicació audiovisual és un servei essencial d'interès econòmic general que té com a missió difondre continguts que fomentin els principis i valors constitucionals, contribuir a la formació d'una opinió pública plural, donar a conèixer la diversitat cultural i lingüística d'Espanya, i difondre el coneixement i les arts, amb especial incidència en el foment d'una cultura

¹⁸ Article modificat per la disposició final setena de la Llei 9/2014, de 9 de maig, de telecomunicacions.

audiovisual. Així mateix els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual han d'atendre els ciutadans i grups socials que no són destinataris de la programació majoritària.

En compliment de les missions que estableix el paràgraf anterior, el servei públic de comunicació audiovisual té per objecte la producció, edició i difusió d'un conjunt de canals de ràdio, televisió i serveis d'informació en línia amb programacions diverses i equilibrades per a tot tipus de públic, que cobreixen tots els gèneres, destinades a satisfer les necessitats d'informació, cultura, educació i entreteniment de la societat i a preservar el pluralisme en els mitjans de comunicació.

Paràgrafs tercer i quart d'aquest apartat suprimits per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

2. L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals poden acordar la prestació del servei públic de comunicació audiovisual amb l'objecte d'emetre en obert canals generalistes o temàtics, en funció de les circumstàncies i peculiaritats que concorrin en els àmbits geogràfics corresponents i dels criteris establerts en l'apartat anterior.

Els òrgans competents de cada comunitat autònoma decideixen dins dels múltiples digitals que els siguin reservats, els canals digitals d'àmbit autonòmic que han de ser explotats pel servei públic de comunicació audiovisual televisiva i els que han de ser explotats per empreses privades en règim de llicència.

Les comunitats autònomes que acordin la prestació del servei públic de comunicació audiovisual han de determinar els modes de gestió del mateix, els quals poden consistir, entre altres modalitats, en la prestació del servei de forma directa a través dels seus propis òrgans, mitjans o entitats, en l'atribució a un tercer de la gestió indirecta del servei o de la producció i edició dels diferents programes audiovisuals, o en la prestació del servei mitjançant altres instruments de col·laboració pública-privada, d'acord amb els principis de publicitat, transparència i concurrència, així com no-discriminació i igualtat de tracte. Així mateix, les comunitats autònomes poden acordar la transformació de la gestió directa del servei en gestió indirecta, mitjançant la transmissió de la titularitat de l'entitat prestadora del servei, la qual s'ha de realitzar d'acord amb els principis esmentats anteriorment¹⁹.

3. Les comunitats autònomes poden convocar, a través dels seus òrgans competents, els concursos corresponents per a l'adjudicació de llicències audiovisuals d'acord amb el que disposa l'article 27 d'aquesta llei.

Les comunitats autònomes que ja prestaven el servei públic de comunicació audiovisual poden transferir, un cop transformada en llicència audiovisual, l'habilitació per a la prestació d'aquest servei d'acord amb el procediment que estableix la seva legislació específica.

Les persones físiques o jurídiques a les quals s'encomani la gestió indirecta del servei o la seva prestació mitjançant instruments de col·laboració pública-privada, resten subjectes al compliment dels articles 40.1 i 41 d'aquesta llei. Tant aquestes com els nous llicenciataris als quals se'ls transmeti l'habilitació per a la prestació dels serveis de comunicació audiovisual, han de complir tots els requisits i limitacions que estableix la legislació per ser titular d'una llicència individual.²⁰

4²¹. L'emissió del servei públic de comunicació audiovisual per ones hertzianes terrestres d'una comunitat o ciutat autònoma en una altra de limítrofa i amb afinitats lingüístiques i culturals pot ser efectuada sempre que així ho acordin mitjançant conveni, i existeixi reciprocitat.

¹⁹ Apartat modificat per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

²⁰ Apartat afegit per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

²¹ Apartat reenumerat per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

5. Els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit autonòmic poden establir acords entre ells per a la producció o edició conjunta de continguts, l'adquisició de drets sobre continguts o en altres àmbits, amb la finalitat de millorar l'eficiència de la seva activitat. Igualment, poden establir acords amb la Corporació RTVE amb la mateixa finalitat²².

Article 41. La funció de servei públic audiovisual i el seu control

1. Els objectius generals de la funció de servei públic s'han d'establir normativament per a un període de nou anys. El seu desenvolupament i concreció per a tots i cadascun dels seus canals, s'ha de portar a terme per a terminis inferiors, mitjançant la subscripció per l'Estat i les comunitats autònomes, en els àmbits de competència respectius, dels corresponents contractes programa, per identificar de manera expressa els continguts de servei públic, en particular s'han de concretar els percentatges de gèneres de programació, que s'hagin d'emetre en els canals gestionats per un mateix prestador.

A aquests efectes, en el termini màxim i improrrogable de 180 dies des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de subscriure amb la Corporació RTVE el contracte programa corresponent en el qual cal detallar l'oferta de televisió. Aquesta oferta ha de tenir en compte plenament les obligacions de servei públic que preveuen els articles 2 i 3 de la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal, així com l'article 9 de la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la corporació de ràdio i televisió espanyola i les disposicions vigents del Mandat marc a la Corporació RTVE aprovat per les Corts Generals, els dies 11 i 12 de desembre de 2007.

En el contracte programa esmentat ha de quedar especificada i singularitzada l'organització i programació de la 2 de RTVE que, si més no, ha de disposar d'un pla concret per a la creació del centre de producció de referència a Sant Cugat.

A més de l'oferta de televisió, en el contracte programa s'ha d'incloure també la de ràdio i dels serveis connexos i interactius i d'informació en línia, la programació de l'Orquestra i Cor i de l'Institut de Ràdio i Televisió Espanyola.

Tot prestador del servei públic de comunicació audiovisual ha de comptar amb l'organització i estructura suficient i necessària per assegurar el compliment de la missió de servei públic que li hagi estat encomanada.

2. Correspon a les Corts Generals, els parlaments autonòmics, les autoritats audiovisuals competents i, si s'escau, als òrgans de govern local, el control de la gestió i del compliment de la funció de servei públic.

3. En particular, les autoritats audiovisuals competents han d'avaluar si els nous serveis significatius que es pretenguin incloure s'ajusten a la missió de servei públic encomanada i si alteren la competència al mercat audiovisual. Durant l'avaluació s'ha d'atorgar audiència als diferents interessats, i els seus resultats s'han de publicar.

A més, l'autoritat audiovisual ha d'establir un procediment perquè se'n pugui sol·licitar la intervenció en cas d'incompliment de la funció de servei públic.

4. El finançament públic no pot sostenir activitats ni continguts aliens al compliment de la funció de servei públic.

²² Apartat afegit per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

En desenvolupar els objectius generals de la funció de servei públic per cada autoritat competent, s'han de determinar les regles per establir el cost net del seu compliment i per obtenir la compensació a què hi hagi lloc, així com la seva devolució quan sigui excessiva. Aquests criteris han de ser concretats en el corresponent acte d'encàrrec de la gestió del servei públic.

Article 42. Límits per als prestadors de servei públic audiovisual de titularitat pública

1. Els prestadors de titularitat pública del servei públic de comunicació audiovisual, les administracions públiques així com qualsevol entitat dependent d'elles o societats sobre les quals exerceixi el control qualsevol d'aquelles, en els termes que estableix l'article 42 del codi de comerç, no poden participar en el capital social de prestadors privats del servei de comunicació audiovisual. Tanmateix, quan d'acord amb el què estableix l'article 40.2 s'acordi la prestació del servei públic de comunicació audiovisual mitjançant gestió indirecta o altres instruments de col·laboració pública-privada, les comunitats autònomes poden participar en el capital social dels prestador del seu servei públic.

Les comunitats autònomes no poden participar, directament o indirectament, en el capital social dels titulars de llicència del servei de comunicació audiovisual.²³

2. La gestió dels prestadors de servei públic de comunicació audiovisual de titularitat pública s'ha de realitzar conforme a criteris de transparència empresarial.

3. Els criteris rectors de la direcció editorial del prestador de servei públic de comunicació audiovisual els ha d'elaborar un òrgan la composició del qual reflecteixi el pluralisme polític i social de l'àmbit de la seva cobertura.

4. En l'àmbit de cobertura estatal, l'Estat no pot reservar o adjudicar als prestadors de titularitat pública més del 25 per cent de l'espai radioelèctric disponible per al servei de televisió en l'àmbit estatal, d'acord amb el Pla tècnic nacional corresponent.

En el cas de les emissores radiofòniques d'àmbit estatal, l'Estat no pot reservar als prestadors de titularitat pública estatal més del 35% de l'espai radioelèctric disponible per al servei de radiodifusió, d'acord amb el Pla tècnic nacional corresponent.

Article 43. Regulació del finançament dels prestadors del servei públic de comunicació audiovisual

1. L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals han de determinar normativament, per al seu àmbit de competència, el sistema de finançament del seu servei públic de comunicació audiovisual. Aquest sistema ha de ser compatible amb la normativa vigent en matèria de competència.

2. Els serveis d'interès econòmic general de comunicació audiovisual radiofònica, televisiva, connexos i interactius de titularitat estatal no han d'admetre cap forma de comunicació comercial audiovisual, ni l'emissió de continguts audiovisual en sistemes d'accés condicional, sense perjudici de les excepcions que la seva normativa específica de finançament estableixi.

Per facilitar la seva operativitat interna i en nom de l'eficiència econòmica de la seva gestió, la Corporació RTVE es transforma en una única societat mercantil estatal d'acord amb les previsions que preveu la disposició addicional cinquena d'aquesta Llei.

3. Els prestadors de televisió de titularitat pública no poden dedicar canals exclusivament a emetre comunicació comercial.

²³ Apartat modificat per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

4. El finançament públic que excedeixi el cost net del servei s'ha de reemborsar o minorar de la compensació pressupostada per a l'exercici següent.

5. Amb la finalitat de quantificar el cost net del servei públic de comunicació audiovisual, els prestadors d'aquest servei han de disposar de separació de comptes per activitats així com portar un sistema de comptabilitat analítica que separi la imputació d'ingressos i costos de l'activitat de servei públic, dels continguts comercials i de les activitats restants. Igualment, els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual han de procedir progressivament a la separació estructural de les seves activitats per garantir els preus de transferència i el respecte a les condicions de mercat. Tot això de conformitat amb el que disposa la Llei 4/2007, de 3 d'abril, de transparència.

6. El cost net és la diferència entre els costos totals de cada societat prestadora de servei públic i els seus altres ingressos diferents de les compensacions.

En els ingressos, ha de constar informació detallada de les fonts i quantia dels derivats de les activitats de servei públic i dels que no ho són.

En els costos, s'han de considerar només les despeses concretes en la gestió del servei públic. Els costos derivats d'activitats que no són servei públic s'han d'identificar clarament i comptabilitzar-se per separat. Els costos destinats simultàniament a desenvolupar activitats de servei públic i les que no ho són s'han d'assignar proporcionalment. Els que siguin atribuïbles en la seva totalitat a activitats de servei públic, però que beneficiïn activitats que no ho són, s'han d'assignar íntegrament a l'activitat de servei públic.

7. En els termes que estableix la Comissió Europea sobre l'aplicació de les normes en matèria d'ajudes estatals als serveis públics de radiodifusió, els prestadors de serveis públics de comunicació audiovisual no poden subcotitzar els preus de la seva oferta comercial i de serveis ni utilitzar la compensació pública per sobrepujar davant de competidors privats per drets d'emissió sobre continguts de gran valor al mercat audiovisual.

8. Els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual poden mantenir reserves de fins a un 10 per 100 del finançament anual pressupostat per al compliment del servei públic. Les reserves superiors només es poden mantenir, prèvia autorització, en casos degudament justificats per cobrir les necessitats de servei públic. Aquestes reserves han de ser utilitzades dins d'un termini màxim de quatre anys. Les reserves no utilitzades al cap d'aquest període s'han de tenir en compte per al càlcul de la compensació durant el període següent. En tot cas, al final de cada període de quatre anys s'ha de comprovar si s'ha mantingut un nivell de reserves anuals superior al 10 per 100, cas en què s'ha d'ajustar a la baixa la compensació pel servei públic prestat.

8. bis. Per garantir un millor compliment de la llei orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, els prestadors de titularitat pública del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit autonòmic han de complir les obligacions següents:

- a) Anualment s'ha d'aprovar un límit màxim de despesa per a l'exercici econòmic corresponent que no es podrà sobrepassar.*
- b) La memòria i l'informe de gestió dels comptes anuals han de fer una referència expressa al compliment de l'equilibri i sostenibilitat financers.*

Si, excepcionalment els comptes no estan en equilibri financer, els prestadors de titularitat pública del servei públic de comunicació audiovisual han de presentar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma una proposta de reducció de despeses per a l'exercici següent igual a la pèrdua o dèficit generat per a la seva aprovació.

Les aportacions patrimonials, contractes programes, encàrrecs, convenis o qualsevol lliurament de la comunitat autònoma en favor, directament o indirectament, dels prestadors de titularitat pública del servei públic de comunicació audiovisual, requereixen l'aplicació de la reducció de despeses aprovada.

c) Abans de l'1 d'abril de cada any, s'ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma un informe en el qual es posi de manifest que la gestió de l'exercici immediatament anterior s'adequa als principis de la llei orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

d) Les comunitats autònomes han d'establir els sistemes de control, incloses auditories operatives, que permetin l'adequada supervisió financera dels seus prestadors de titularitat pública del servei públic de comunicació audiovisual amb especial atenció a l'equilibri i sostenibilitat pressupostària.

A aquest efecte, s'entén per auditoria operativa l'examen sistemàtic i objectiu de les operacions i procediments realitzats per l'entitat amb la finalitat de proporcionar una valoració independent de la seva racionalitat econòmica-financera i la seva adequació als principis de la bona gestió, per tal de detectar les seves possibles deficiències i proposar les recomanacions adients per a la seva correcció²⁴

9. L'autoritat audiovisual competent ha de determinar un procediment de control periòdic del finançament públic que rebin els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual, així com les mesures de reequilibri necessàries perquè el seu destí sigui el que estableix aquesta Llei.

Títol V. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals²⁵

Articles 44 a 54

Títol VI. Règim sancionador bàsic

Article 55. Principis generals

El procediment sancionador en matèria audiovisual es regeix pels principis generals que preveuen el capítol II del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu, comú i el seu desplegament reglamentari.

Article 56.

Les comunitats autònomes exerceixen les competències de supervisió, control i protecció activa per garantir el compliment del que preveu aquesta Llei i, si s'escau, la potestat sancionadora en relació amb els serveis de comunicació audiovisual l'àmbit de cobertura dels quals, sigui quin sigui el mitjà de transmissió utilitzat, no sobrepassi els límits territorials respectius. També són competents en relació amb els serveis audiovisuals que prestin directament aquestes comunitats o bé entitats a les quals n'hagin conferit la gestió dins l'àmbit autonòmic corresponent.

Article 57. Infraccions molt greus

²⁴ Apartat afegit per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per a la flexibilització dels modes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

²⁵ Títol V derogat per la lletra g de la disposició transitòria de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

Són infraccions molt greus:

1. L'emissió de continguts que de manera manifesta fomentin l'odi, el menyspreu o la discriminació per motius de naixement, raça, sexe, religió, nacionalitat, opinió o qualsevol altra circumstància personal o social.
2. L'emissió de comunicacions comercials que vulnerin la dignitat humana o utilitzin la imatge de la dona amb caràcter vexatori o discriminatori.
3. L'incompliment en més d'un deu per cent dels deures de reservar el percentatge de temps d'emissió anual destinat a obres europees i de finançament anticipat de la producció europea de pel·lícules cinematogràfiques, pel·lícules i sèries per a televisió, així com documentals i pel·lícules i sèries d'animació, establerts en els apartats 2 i 3 de l'article 5.
4. La difusió del nom, la imatge o altres dades que permetin la identificació dels menors en el context de fets delictius o en emissions que en discuteixin la tutela o filiació.
5. La comissió dues vegades en un dia i en un mateix canal de comunicació audiovisual de la infracció greu prevista a l'article 58.6.
6. La prestació del servei de comunicació audiovisual sense disposar de la llicència corresponent o sense haver complert el deure de comunicació prèvia.
7. L'alteració no autoritzada de qualsevol dels paràmetres tècnics d'emissió que estiguin definits en la concessió d'ús privatiu de l'espectre radioelèctric a què fa referència l'article 24.2 d'aquesta Llei, així com de les característiques recollides en el projecte tècnic que hagi aprovat l'Agència Estatal de Radiocomunicacions per a la posada en marxa de les emissions.
8. La prestació del servei de comunicació audiovisual basat en una comunicació prèvia mancada d'eficàcia, pel fet de trobar-se incursa en algun dels supòsits que preveu l'article 23.2.
9. La prestació del servei de comunicació audiovisual basat en una sol·licitud el titular de la qual estigui incurs en qualsevol de les circumstàncies que preveu l'article 26.
10. L'incompliment de les condicions essencials de la llicència que preveu l'article 24 d'aquesta Llei, tres vegades en sis mesos.
11. L'incompliment del deure d'inscripció en el Registre que preveu aquesta Llei o l'aportació a aquest Registre de dades falses.
12. La formalització de negocis jurídics de transmissió o arrendament de la llicència de prestació del servei, sense complir els requisits que estableix l'article 29.
13. L'incompliment de les resolucions dictades per l'autoritat audiovisual competent per restablir el pluralisme en el mercat audiovisual, en aplicació de les previsions que contenen els articles 4, 36 i 37 d'aquesta Llei.
14. L'acumulació de quatre infraccions greus en un mateix any natural.

Article 58. Infraccions greus

Són infraccions greus:

1. L'incompliment del deure d'identificació plena que preveu l'article 6.1.

2. La vulneració durant més de tres dies en un període de deu dies consecutius del deure que preveu l'article 6.2 de donar a conèixer amb una antelació de tres dies i mitjançant una guia electrònica la programació del canal de televisió.

3. La vulneració de la prohibició, i si s'escau, de les condicions d'emissió de continguts perjudicials per al menor, previstes a l'article 7.2.

4. L'incompliment en un canal, durant més de cinc dies en un període de deu dies consecutius, dels deures d'accessibilitat que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 8.

5. L'incompliment de les instruccions i decisions de l'autoritat audiovisual.

6. L'incompliment del límit de temps d'emissió per hora de rellotge dedicat a la publicitat i a la televenda, establert a l'article 14.1, quan excedeixi en un vint per cent allò permès.

7. L'incompliment de la resta de les condicions que estableix aquesta Llei per a la realització de les diferents formes de comunicació comercial previstes en els articles 14, 15, 16 i 17 que no estiguin incloses en la tipificació de l'apartat anterior.

L'incompliment en la mateixa comunicació comercial de dues o més condicions de les que preveuen aquests articles només dona lloc a una sanció. Així mateix, l'incompliment d'una de les condicions previstes en els articles esmentats no pot donar lloc a més a la sanció per comunicació comercial encoberta.

8. L'emissió de comunicacions comercials encobertes que utilitzin tècniques subliminals, que fomentin comportaments nocius per a la salut en els termes que estableix l'apartat 3 de l'article 18, que fomentin comportaments nocius per al medi ambient o per a la seguretat de les persones, o que siguin de naturalesa política, llevat dels casos d'excepció legal, o que incorrin en les prohibicions establertes en la normativa de publicitat.

9. L'incompliment del deure de permetre als prestadors restants l'emissió d'un breu resum informatiu, en els termes i amb les condicions que estableix l'article 19, a l'apartat 3.

10. L'incompliment de les obligacions d'emissió en obert i de venda de l'emissió dels esdeveniments d'interès general per a la societat que preveuen, respectivament, els apartats 2 i 3 de l'article 20.

11. La negativa, resistència o obstrucció que impedeixi, dificulti o endarrereixi l'exercici de facultats d'inspecció de l'autoritat competent.

12. L'incompliment dels codis d'autoregulació de conducta a què es refereix l'article 12 d'aquesta Llei.

13. L'acumulació de quatre infraccions lleus en un mateix any natural.

Article 59. Infraccions lleus.

Són infraccions lleus:

1. L'incompliment del deure d'atendre un requeriment d'informació dictat per l'autoritat competent, així com endarrerir-ne injustificadament l'aportació quan sigui exigible de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

2. L'incompliment de la resta de deures i obligacions que estableix aquesta Llei que no estiguin tipificats com a infraccions greus o molt greus.

3. L'incompliment de les condicions no essencials de la llicència.

Article 60. Sancions

1. Les infraccions molt greus són sancionades:

a) En tot cas, amb multa de 500.001 a 1.000.000 d'euros per als serveis de comunicació audiovisual televisiva i de 100.001 a 200.000 per als radiofònics, per als prestadors del servei de comunicació electrònica i per als prestadors de servei de catàleg de programes.

b) Poden ser a més sancionades amb la revocació de la llicència per prestar el servei de comunicació audiovisual per ones hertzianes terrestres i el consegüent cessament de la prestació del servei en els supòsits següents:

Quan el prestador hagi comès la infracció molt greu prevista a l'article 57.13.

Quan el prestador hagi estat sancionat com a mínim en tres ocasions, mitjançant resolució administrativa ferma i en un termini no superior a dos anys, per la comissió de les infraccions molt greus que preveuen els apartats 3, 9 i 12 de l'article 57.

En cap cas es pot proposar el cessament de les activitats dels prestadors de servei públic audiovisual, perquè són prestadors de servei i no llicenciataris, encara que si incorren en alguns dels casos previstos en aquest punt, és causa de cessament per als seus responsables i pot ser reclamat per l'autoritat audiovisual competent davant els òrgans que corresponguin.

c) Poden ser a més sancionades amb l'extinció dels efectes de la comunicació prèvia i el consegüent cessament de la prestació del servei de comunicació audiovisual en els supòsits següents:

Quan el prestador hagi comès la infracció molt greu prevista a l'article 57.13.

Quan el prestador hagi comès, com a mínim en tres ocasions i en un termini no superior a dos anys, la infracció molt greu prevista a l'apartat 3 de l'article 57.

En cap cas es pot proposar el cessament de les activitats dels prestadors de servei públic audiovisual, perquè són prestadors de servei i no llicenciataris, encara que si incorren en alguns dels casos previstos en aquest punt, és causa de cessament per als seus responsables i pot ser reclamat per l'autoritat audiovisual competent davant els òrgans que corresponguin.

d) En el cas de les infraccions que preveuen els apartats 6, 7 i 8 de l'article 57, a més de la multa s'imposa el cessament de les emissions, i es precinten provisionalment els equips i les instal·lacions utilitzats per realitzar l'emissió.

2. Les infraccions greus són sancionades amb multa de 100.001 a 500.000 euros per a serveis de comunicació audiovisual televisiva i de 50.001 a 100.000 per als radiofònics, per als prestadors del servei de comunicació electrònica i per als prestadors de servei de catàleg de programes.

3. Les infraccions lleus són sancionades amb multa de fins a 100.000 euros per als serveis de comunicació televisiva i fins a 50.000 per als radiofònics, per als prestadors del servei de comunicació electrònica i per als prestadors de servei de catàleg de programes.

4. La quantia de la sanció que s'imposi, dins dels límits indicats, es gradua tenint en compte, a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els criteris següents:

- a) La inclusió de la conducta sancionada en un codi d'autoregulació que obligui l'infractor com a conducta prohibida.
- b) Haver estat sancionat per resolució administrativa ferma pel mateix tipus d'infracció en el termini dels tres anys anteriors.
- c) La gravetat de les infraccions comeses en el termini anterior de tres anys pel subjecte al qual se sanciona.
- d) La repercussió social de les infraccions.
- e) El benefici que hagi reportat a l'infractor el fet objecte de la infracció.

5. L'autoritat competent per a la imposició pot acordar que la sanció comporti l'obligació de difondre'n la part resolutiva.

Les quanties assenyalades en aquest article són actualitzades periòdicament pel Govern, tenint en compte la variació dels índexs de preus de consum.

Article 61. Responsabilitat per la comissió d'infraccions

1. La responsabilitat administrativa per les infraccions d'aquesta Llei és exigible al prestador del servei de comunicació audiovisual. També és aplicable, quan correspongui d'acord amb aquesta Llei, als prestadors del servei radiofònic i als prestadors dels serveis de comunicació electrònica i de catàleg de programes.

Als efectes de la correcta dilucidació de la responsabilitat administrativa, els prestadors del servei han d'arxivar durant un termini de sis mesos a comptar de la data de la seva primera emissió tots els programes emesos, incloses les comunicacions comercials, i registrar les dades relatives a aquests programes.

2. No incorre en responsabilitat administrativa el prestador del servei de comunicació audiovisual, ni els prestadors dels serveis de comunicació electrònica i de servei de catàleg de programes, quan emetin comunicacions comercials elaborades per persones alienes al prestador i que suposin una infracció d'acord amb la normativa vigent sobre publicitat.

No obstant això, el prestador del servei ha de cessar en l'emissió d'aquesta comunicació comercial al primer requeriment de l'autoritat audiovisual o de qualsevol organisme d'autoregulació a què pertanyi.

3. L'infractor ha de reposar la situació alterada al seu estat originari i rescabalar els danys i perjudicis causats, sempre que tècnicament sigui possible. L'autoritat competent per a la resolució de l'expedient sancionador pot imposar multes coercitives de fins a 30.000 euros diaris per al compliment d'aquestes obligacions.

Disposició addicional primera. Constitució de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions²⁶

Disposició addicional segona. Participació de les comunitats autònomes en la planificació estatal de l'espai radioelèctric

La planificació de l'espai radioelèctric s'ha d'elaborar amb la participació de les comunitats autònomes a través d'instruments de cooperació previstos en la legislació general.

A aquests efectes, el Govern ha de demanar informes de les comunitats autònomes a l'hora d'habilitar bandes, canals i freqüències per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual que afectin el territori de les comunitats autònomes esmentades.

Disposició addicional tercera.

Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual, els productors audiovisuals, els proveïdors de continguts i els titulars de canals poden sotmetre les seves controvèrsies al coneixement del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals o als òrgans que amb aquesta finalitat creïn les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves competències respectives, d'acord amb la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge.

Disposició addicional quarta. Règim especial aplicable a les Canàries

1. En consideració a les circumstàncies especials de llunyania, insularitat i dispersió de la població que es donen a les Canàries com a regió ultraperifèrica, així com a la necessitat que suposen les telecomunicacions de banda ampla per a la comunicació de continguts audiovisuals, el Govern ha d'establir en el termini màxim de sis mesos les mesures compensatòries que per raons de cohesió territorial siguin necessàries per compensar el sobrecost que afronten els operadors per desplegar serveis de banda ampla a les Canàries, a causa dels trams troncats de les xarxes de telecomunicacions que interconnecten les Illes Canàries entre si i aquestes amb la resta del territori espanyol, i, amb això, equiparar la disponibilitat i les condicions d'accés a tot tipus de serveis audiovisuals de banda ampla a totes les Illes Canàries amb les de la resta de l'Estat.

2. Aquestes mesures compensatòries s'han de finançar amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

Disposició addicional cinquena. Gestió directa del servei públic de ràdio i televisió de titularitat estatal

1. S'encomana a la societat mercantil estatal Corporación de Radio y Televisión Española, SA, la gestió directa del servei públic de la ràdio, televisió, serveis connexos i interactius i d'informació en línia de titularitat estatal en els termes que defineixen la Llei 17/2006, de 5 de juny, de ràdio i televisió de titularitat estatal, i la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola.

L'endemà de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han d'iniciar totes les actuacions i operacions que a aquest efecte es requereixin, de conformitat amb la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils, i el Consell de Ministres ha de procedir a adoptar els acords que, si s'escau, siguin necessaris per a l'extinció de la societat mercantil estatal Radio Nacional de España, SA (SME RNE, SA), i la societat mercantil estatal Televisión Española, SA (SME TVE, SA), i garantir la subrogació de Corporación de Radio y Televisión Española, SA (Corporació RTVE), en la posició jurídica d'ambdues societats.

²⁶ Disposició derogada per la lletra c de la disposició derogatòria única del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març.

Corporación de Radio y Televisión Española, SA, ha de començar a prestar directament el servei públic de la ràdio, televisió, serveis connexos i interactius i d'informació en línia de titularitat estatal l'endemà de l'atorgament de les corresponents escriptures públiques de cessió global d'actius i passius per part de SME TVE, SA, i SME RNE, SA, en què s'han de determinar les aportacions no dineràries, valorades en euros, que s'atribueixin sobre això.

Les aportacions no requereixen l'informe d'un expert independent.

2. Fins que es procedeixi a l'autorització de les operacions descrites a l'apartat anterior, les societats mercantils estatals Radio Nacional de España, SA (SME RNE, SA), i Televisión Española, SA (SME TVE, SA), es continuen regint pel que disposa la Llei 17/2006, de 5 de juny.

3. El règim especial que preveu el capítol VIII del títol VII del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, és aplicable a l'operació de cessió global d'actius i passius de SME TVE, SA, i SME RNE, SA, a Corporación de Radio y Televisión Española, SA.

Totes les operacions societàries, les transmissions patrimonials i els actes derivats directament o indirectament de l'aplicació d'aquesta disposició estan exempts de qualsevol tribut estatal, autonòmic o local, així com del pagament de qualsevol aranzel o honorari professional meritats per la intervenció de fedataris públics i de registradors de la propietat i mercantils.

4. La Corporació RTVE succeeix a SME TVE, SA, i SME RNE, SA, en tots els béns, els contractes i, en general, els drets i les obligacions que derivin de la cessió global d'actius i passius a què es refereixen els paràgrafs anteriors. A aquest efecte la Corporació RTVE queda subrogada a la mateixa posició jurídica que tenien SME TVE, SA, i SME RNE, SA, en tots els seus béns, drets, obligacions, relacions jurídiques i procediments administratius o judicials en curs. La subrogació de la Corporació RTVE en els contractes d'arrendaments d'immobles dels quals siguin titulars SME RNE, SA, i SME TVE, SA, no dóna lloc per si sola a l'extinció dels contractes d'arrendament ni a l'augment de la renda o a la percepció de cap quantitat per l'arrendador.

Igualment, la Corporació RTVE se subroga en la mateixa posició jurídica que tenien les entitats esmentades en les relacions jurídiques, els drets i les obligacions de naturalesa laboral i de seguretat social de tots els treballadors que s'hi incorporin, i s'han de respectar la categoria professional, l'antiguitat i els drets econòmics i socials adquirits pel personal esmentat.

5. SME TVE, SA, i SME RNE, SA, queden extingides una vegada inscrites en el Registre Mercantil les escriptures públiques de cessió global d'actius i passius a Corporació RTVE.

Disposició addicional sisena

Els operadors de comunicació audiovisual estan obligats a preservar i a conservar l'arxiu d'imatges en moviment i àudio.

Disposició addicional setena. Caràcter no publicitari d'anuncis de servei públic o de caràcter benèfic²⁷

No tenen la consideració de publicitat els anuncis de servei públic o de caràcter benèfic, difosos gratuïtament, d'acord amb el que estableix l'article 2 d'aquesta llei.

A l'efecte del còmput previst en l'apartat 1 de l'article 14, l'autoritat audiovisual competent pot resoldre, a sol·licitud dels interessats i prèviament a la seva emissió, sobre la no consideració com a missatges publicitaris d'aquestes comunicacions.

²⁷ Disposició afegida per la disposició final quadragèsima primera de la Llei 2/2010, de 4 de març, d'economia sostenible.

Disposició transitòria primera. Procediment aplicable en els concursos convocats d'acord amb la legislació anterior

1. Els concursos d'adjudicació de concessions per a la gestió indirecta del servei d'interès general de ràdio i televisió d'àmbit estatal no resolts abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han de continuar tramitant d'acord amb el procediment previst en la normativa vigent en el moment de la convocatòria del concurs.
2. Una vegada resolt el concurs l'autoritat competent ha de transformar la concessió en llicència.

La vigència de les noves llicències és la que preveu la Llei.

Disposició transitòria segona. Drets reconeguts i títols atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei

1. Les concessions per a la gestió indirecta del servei públic de ràdio o televisió per ones hertzianes terrestres d'àmbit estatal, autonòmic o local que no hagin estat declarades extingides a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han de transformar en llicències per a la prestació del servei de comunicació audiovisual.

La vigència de les noves llicències és de quinze anys a comptar de la data de transformació de les concessions.

2. Els titulars de les concessions han de sol·licitar a l'autoritat competent la corresponent transformació del títol habilitant, en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

L'autoritat competent, una vegada rebuda la sol·licitud, ha de procedir a dictar resolució expressa que transformi la concessió en llicència i a inscriure-la en el registre corresponent.

Transcorregut el termini de dos mesos sense que s'hagi sol·licitat la transformació, les concessions queden extingides.

3. Queden extingides des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei les autoritzacions per a la prestació del servei de comunicació audiovisual televisiva per satèl·lit i les autoritzacions per a la prestació del servei de comunicació audiovisual per cable.

L'autoritat audiovisual competent ha de procedir d'ofici a inscriure en el registre que correspongui els antics titulars d'autoritzacions.

4. L'article 25.4 no és aplicable a les participacions en el capital social de persones jurídiques titulars d'una concessió convertible en llicència, pertanyents a persones físiques i jurídiques nacionals de països que no siguin membres de l'Espai Econòmic Europeu que excedeixin, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les limitacions que preveu l'article esmentat.

5. Els prestadors de titularitat pública del servei d'interès econòmic general de comunicació audiovisual d'àmbit autonòmic mantenen la seva activitat d'acord amb el règim que preveuen les normes de concessió corresponents.

Disposició transitòria tercera. Conversió dels actuals Registres de societats concessionàries per a la gestió indirecta del servei públic essencial de la televisió, d'empreses radiodifusores i especial d'operadors de cable, i creació del Registre estatal de prestadors del servei de comunicació audiovisual

1. La creació del Registre estatal de prestadors del servei de comunicació audiovisual extingeix els actuals registres de societats concessionàries per a la gestió indirecta del servei públic essencial de la televisió, d'empreses radiodifusores i l'especial d'operadors de cable.

2. Després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de procedir a transferir al Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals el Registre de societats concessionàries per a la gestió indirecta del servei públic essencial de la televisió, el Registre d'empreses radiodifusores i les inscripcions contingudes en el Registre creat en aplicació del que disposa la disposició addicional desena de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, així com tots els expedients que continguin les autoritzacions administratives per al servei de difusió de televisió per satèl·lit i les seves modificacions, atorgades per a la prestació d'aquest servei de difusió.

3. Els òrgans competents han d'inscriure els anteriors titulars en els nous registres, una vegada transformat el seu títol habilitant segons el que preveu la disposició transitòria segona.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori d'incompatibilitats de llicències.

Fins a la data del cessament efectiu de les emissions de televisió amb tecnologia analògica, la limitació de titularitat de llicències no és aplicable en cas que se simultaniegi una llicència per emetre en analògic i una altra que utilitzi exclusivament tecnologia digital.

Disposició transitòria cinquena. Serveis de suport per a les persones amb discapacitat

1. Els serveis d'accessibilitat de les persones amb discapacitat en la programació dels canals a què es refereix l'article 8 han d'haver assolit el 31 de desembre de cada any els percentatges i valors següents:

	2010	2011	2012	2013
Subtitulació	25%	45%	65%	75%
Hores llengua signes	0,5	1	1,5	2

2. Els serveis d'accessibilitat de les persones amb discapacitat en la programació dels canals de servei públic han d'haver assolit el 31 de desembre de cada any els percentatges i valors següents:

	2010	2011	2012	2013
Subtitulació	25%	50%	70%	90%
Hores llengua signes	1	3	7	10
Hores audiodescripció	1	3	7	10

3. S'autoritza el Govern per ampliar per reglament els terminis de l'apartat anterior d'acord amb l'evolució del mercat audiovisual, el procés d'implantació de la tecnologia digital i el desenvolupament dels mitjans tècnics disponibles en cada moment.

4. Fins al final definitiu de les emissions de televisió amb tecnologia analògica, les obligacions d'interpretació del llenguatge de signes i d'audiodescripció no són exigibles a les emissions en analògic.

5. Els canals de televisió de nova emissió han d'assolir els temps i els percentatges que fixa l'article 8 en el termini de quatre anys, extrapolant l'escala de l'apartat 1.

Disposició transitòria sisena. Catàleg d'esdeveniments d'interès general per a la societat

Fins que el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais no aprovi el catàleg d'esdeveniments d'interès general per a la societat, s'ha d'emetre en directe i obert, i per a tot el territori de l'Estat, un partit de futbol per cada jornada de la Lliga de primera divisió, així com les semifinals i la final de la Copa del Rei de futbol, sempre que hi hagi algun canal de televisió en obert interessat a emetre'l.

Disposició transitòria setena. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais

Fins a la constitució efectiva del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais les seves funcions les ha d'exercir l'òrgan administratiu competent.

Per al cas de l'obligació de finançament que estableix l'article 5 d'aquesta Llei, segueix en vigor el que disposa el Reial decret 1652/2004, de 8 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament que regula la inversió obligatòria per al finançament anticipat de pel·lícules cinematogràfiques i pel·lícules per a televisió, europees i espanyoles, en tot el que fa referència a autoritats competents i procediment aplicable.

Disposició transitòria vuitena. Primer mandat dels membres del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais

No obstant el que disposa l'article 50 d'aquesta Llei, el primer mandat de quatre dels integrants del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais dura tres anys.

En la primera sessió del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais s'ha de determinar per sorteig, o de manera voluntària, quins quatre consellers han de cessar transcorregut el termini de tres anys des del seu nomenament.

Disposició transitòria novena. Millora tecnològica i aprofitament del domini públic radioelèctric per a la prestació del servei de comunicació audiovisual

Les millores tecnològiques que permetin un major aprofitament del domini públic radioelèctric per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual no amplien, tanmateix, el gaudi del nombre de canals individuals o dins d'un múltiplex l'emissió per ones hertzianes terrestres dels quals s'hagi habilitat mitjançant una concessió o llicència abans o després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria desena. Revisió de la planificació i de les concessions per a la gestió de les televisions locals per ones hertzianes

1. Les concessions per a la gestió de televisions locals per ones hertzianes, tant les atribuïdes a les administracions locals com a particulars, que no hagin iniciat les emissions dins el termini establert en la normativa vigent en el moment del seu atorgament, queden automàticament extingides sis mesos després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Així mateix, queden automàticament extingides quatre mesos després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei les concessions per a la gestió de televisions locals per ones hertzianes, tant les

atribuïdes a les administracions locals com a particulars, que hagin interromput les emissions i es trobin en la situació esmentada en el moment de la publicació d'aquesta norma.

En el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, conjuntament amb les comunitats autònomes, ha de procedir durant sis mesos a la revisió del Pla tècnic nacional de la televisió local amb la finalitat de racionalitzar-ne el contingut.

3. Mentre es procedeix a la revisió que estableix l'apartat anterior, les autoritats audiovisuals competents s'han d'abstenir de convocar i de resoldre concursos públics per a l'atorgament de títols habilitants per a la gestió de televisions locals.

Disposició transitòria onzena. Cobertura de la televisió digital terrestre a les Canàries

En el procés d'extensió de cobertura de la televisió digital terrestre s'han de tenir en consideració les circumstàncies especials que es donen a les Canàries com a regió ultraperifèrica, de manera que les cobertures assolides pel servei de televisió digital terrestre de cobertura estatal siguin equivalents a les de les restants comunitats autònomes espanyoles, assegurant així mateix un nivell equivalent de cobertura per a cada una de les illes.

Disposició transitòria dotzena. Vigència dels contractes d'adquisició dels drets de les competicions futbolístiques

Els contractes d'adquisició dels drets de les competicions futbolístiques vigents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei segueixen sent vàlids fins a la seva finalització, sempre que aquesta finalització tingui lloc en el termini de 4 anys des de l'entrada en vigor. En cas contrari, una vegada transcorregut aquest termini de 4 anys des de l'entrada en vigor de la Llei, els contractes han d'expirar forçosament.

Disposició transitòria tretzena. Emissió de comunicació comercial audiovisual

La secció 2a del capítol II del títol II de la Llei és aplicable transcorreguts tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria catorzena. Serveis de comunicació comunitaris sense ànim de lucre existents

1. Els serveis de comunicació comunitaris sense ànim de lucre que estaven en funcionament amb anterioritat a l'1 de gener de 2009, a l'empara de la disposició addicional divuitena de la Llei 56/2007, de mesures d'impuls de la societat de la informació (LISI), opten a llicències o autoritzacions en l'àmbit de cobertura en què estaven prestant la seva activitat.

2. Respectant els àmbits competencials existents, tant el procediment de concessió de la llicència com la concreció del marc d'actuació dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre s'han de desplegar per reglament en un termini màxim de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quinzena. Digitalització del servei de radiodifusió sonora terrestre

1. En el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el Pla tècnic de digitalització integral del servei de radiodifusió sonora terrestre. Aquest Pla s'ha d'elaborar respectant les actuals concessions per a la gestió dels serveis de radiodifusió sonora per ones mitjanes (hectomètriques), de radiodifusió sonora en ones mètriques amb

modulació de freqüència i de radiodifusió sonora digital terrestre, que s'han d'adaptar i transformar dins la nova tecnologia digital.

2. El Govern ha de promoure, per a la confecció i el desplegament del Pla de digitalització de la radiodifusió sonora terrestre, la millor concertació amb els sectors empresarials, públics i privats, de la radiodifusió sonora terrestre, de les empreses de telecomunicacions que prestin serveis de suport del servei de difusió, de les empreses del sector de l'electrònica i de les empreses del sector automobilístic, entre d'altres.

Dins el termini de dotze mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de presentar a la Comissió i al Consell Europeus, segons correspongui, una proposta de coordinació dels estats de la Unió per a la digitalització global i conjunta dels serveis de radiodifusió terrestre.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei. I en concret, queden expressament derogades:

1. La Llei 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de la ràdio i la televisió.
2. La Llei 46/1983, de 26 de desembre, del tercer canal de televisió.
3. La Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions.
4. La Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada.
5. La Llei 11/1991, de 8 d'abril, d'organització i control de les emissores municipals de ràdio.
6. La Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.
7. La Llei 37/1995, de 12 de desembre, de telecomunicacions per satèl·lit, pel que fa als serveis de comunicació audiovisual per satèl·lit.
8. La Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres.
9. La Llei 21/1997, de 3 de juliol, reguladora de les emissions i retransmissions de competicions i esdeveniments esportius.
10. La disposició addicional quaranta-quatrena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
11. La disposició addicional quaranta-quatrena de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
12. La disposició addicional segona de la Llei 15/2001, de 9 de juliol, de foment i promoció de la cinematografia i el sector audiovisual.
13. Les disposicions addicional desena i transitòries sisena, vuitena i desena de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.
14. La disposició addicional trentena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

15. La Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme, llevat de l'article 5, que modifica el Reial decret llei 1/1998, de 27 de febrer, sobre infraestructures comunes als edificis per a l'accés als serveis de telecomunicació, i llevat de la disposició addicional segona, relativa a la garantia d'accessibilitat per a persones amb discapacitat, i la disposició addicional setena, relativa a la cobertura per satèl·lit del servei de televisió digital terrestre d'àmbit estatal.

16. La Llei 7/2009, de 3 de juliol, de mesures urgents en matèria de telecomunicacions.

17. El Reial decret llei 11/2009, de 13 d'agost, pel qual es regula, per a les concessions d'àmbit estatal, la prestació del servei de televisió digital terrestre de pagament mitjançant accés condicional.

18. El punt 6 de la lletra a) de l'annex (definicions) de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, que queda redactat en els termes següents:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Consell de Seguretat Nuclear, la Corporació RTVE, les universitats no transferides, l'Agència de Protecció de Dades, l'Institut Espanyol de Comerç Exterior (ICEX), el Consorci de la Zona Especial Canària, la Comissió Nacional d'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la Comissió Nacional de la Competència, la Comissió Nacional del Sector Postal i el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals es regeixen per la seva legislació específica i supletòriament per aquesta Llei.

El Govern i l'Administració General de l'Estat exerceixen respecte d'aquests organismes les facultats que les normatives respectives els assignin, si s'escau, amb respecte estricte als seus corresponents àmbits d'autonomia.»

Disposició final segona. Modificació de la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i televisió de titularitat estatal

La Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i televisió de titularitat estatal, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. S'atribueix a Corporación de Radio y Televisión Española, SA, Corporació RTVE, la gestió del servei públic de ràdio i televisió en els termes que defineix aquesta Llei.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«4. El conjunt de les produccions i emissions de ràdio i televisió efectuades per la Corporació RTVE ha de complir les obligacions integrades en la funció de servei públic que defineix aquesta Llei.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 7 queda sense contingut.

Quatre. L'apartat 2 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«2. La Corporació RTVE pot constituir o participar en el capital de tota mena d'entitats que adoptin la forma de societat mercantil l'objecte social de les quals estigui vinculat amb les activitats i funcions de la Corporació, incloses les de servei públic. L'adquisició o pèrdua de la participació majoritària, directa o indirecta, de la Corporació RTVE en el capital social de les societats esmentades requereix l'autorització prèvia del Consell de Ministres.»

Cinc. El paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 7 queda suprimit.

Sis. L'apartat 5 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«5. La Corporació RTVE no pot cedir a tercers la producció i edició dels programes informatius i dels que expressament determini el mandat marc.»

Set. L'apartat 2 de l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudici del que estableix el número anterior, dos dels membres del Consell, a elegir pel Congrés, ho són a proposta dels dos sindicats més representatius en l'àmbit estatal amb implantació a la Corporació.»

Vuit. La lletra d) de l'apartat 4 de l'article 16 queda redactada de la manera següent:

«d) Supervisar la tasca de la direcció de la Corporació RTVE i de les seves societats filials.»

Nou. La lletra o) de l'apartat 4 de l'article 16 queda redactada de la manera següent:

«o) Determinar el procediment intern aplicable per la Corporació RTVE per a l'exercici del dret d'accés reconegut a l'article 20.3 de la Constitució.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 24 queda redactat de la manera següent:

«1. Els consells d'informatius són els òrgans interns de participació dels professionals de la informació de la Corporació RTVE per vetllar per la seva independència i per l'objectivitat i la veracitat dels continguts informatius difosos.»

Onze. La lletra d) de l'apartat 2 de l'article 24 queda redactada de la manera següent:

«d) Informar amb caràcter no vinculant de les propostes de nomenament dels directors dels serveis informatius de la Corporació RTVE.»

Dotze. L'apartat 1 de l'article 25 queda redactat de la manera següent:

«1. La producció i programació de la Corporació RTVE s'ha d'ajustar al compliment de les seves funcions de servei públic.»

Tretze. L'apartat 3 de l'article 28 queda redactat de la manera següent:

«3. La Corporació RTVE ha de garantir la disponibilitat dels mitjans tècnics i humans necessaris per a la realització dels espais per a l'exercici del dret d'accés.»

Catorze. L'article 29 queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Patrimoni.*

1. La Corporació RTVE té un patrimoni propi. Els béns i drets de la Corporació RTVE són en tot cas de domini privat o patrimonials.

2. La gestió, l'administració, l'explotació i la disposició dels béns i drets que integren el patrimoni de la Corporació RTVE es regeixen pel que disposa aquesta Llei sobre aquest patrimoni i, si de cas hi manca, per l'ordenament privat.»

Quinze. Els apartats 2 i 3 de l'article 30 queden redactats de la manera següent:

«2. Sense perjudici d'això, l'activitat contractual de la Corporació RTVE es regeix per l'ordenament jurídic privat.

3. Els serveis prestats, si s'escau, per la Corporació RTVE a les seves societats filials estan remunerats de manera adequada segons criteris de mercat, i la Corporació RTVE ha d'establir comptes separats a aquest efecte.»

Setze. El paràgraf primer de l'article 31 queda redactat de la manera següent:

«La Corporació RTVE, i qualssevol altres societats en les quals tingui, directament o indirectament, la majoria del capital social només poden recórrer a l'endeutament per al finançament de les seves inversions en immobilitzat material i immaterial i per atendre desfasaments temporals de tresoreria.»

Disset. El paràgraf primer de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«Les compensacions pel compliment de les obligacions de servei públic es consignen en els pressupostos generals de l'Estat. Aquestes compensacions tenen caràcter anual i no poden superar el cost net del servei públic prestat en l'exercici pressupostari corresponent. A aquests efectes, es considera cost net la diferència entre els costos totals i els altres ingressos diferents de les compensacions.»

Divuit. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«2. El programa d'actuació plurianual està integrat pels estats financers i la documentació que exigeix la Llei general pressupostària i reflecteix les dades econòmic financeres previstes per a l'exercici relatiu al projecte de pressupostos generals de l'Estat i els dos exercicis immediatament següents, segons el contracte programa de conformitat amb les línies estratègiques i els objectius definits per a la Corporació RTVE.»

Dinou. L'apartat 5 de l'article 37 queda redactat de la manera següent:

«5. La Corporació RTVE ha de portar un sistema de comptabilitat analítica que permeti presentar comptes separats de les activitats de servei públic i de la resta d'activitats que realitzi, amb la finalitat de determinar el cost net a què es refereix l'article 33 d'aquesta Llei.»

Vint. El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 38 queda redactat de la manera següent:

«Està subjecte a una relació laboral especial el personal directiu de la Corporació les funcions del qual compleixin els requisits exigits per l'ordenament per tal que el seu contracte sigui qualificat com d'alta direcció.»

Vint-i-un. L'apartat 2 de l'article 38 queda redactat de la manera següent:

«2. El personal d'alta direcció a què es refereix l'apartat anterior està subjecte al mateix règim d'incompatibilitats que preveu l'article 15 d'aquesta Llei, per als consellers de la Corporació RTVE.»

Vint-i-dos. L'article 42 queda redactat de la manera següent:

«Article 42. Operacions de fusió, escissió i extinció.

Les operacions de fusió, escissió o extinció de la Corporació RTVE i cadascuna de les societats participades, directament o indirectament, de manera majoritària requereixen l'autorització prèvia del Consell de Ministres. Així mateix, es requereix l'autorització prèvia esmentada per a la seva dissolució per les causes enumerades en els apartats 1, 3, 6 i 7 de l'article 260.1 del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de societats anònimes.»

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola

La Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, queda modificada en els termes següents:

U. L'encapçalament de l'apartat 1 de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«1. La Corporació RTVE es finança amb els recursos següents:»

Dos. L'apartat 3 de l'article 4 queda redactat així:

«3. L'Agència Estatal de Radiocomunicacions gestiona la taxa sobre reserva de domini públic radioelèctric i la Direcció General del Tresor i Política Financera ordena el pagament de l'import del percentatge sobre el rendiment de la taxa esmentada a la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, en la forma i els terminis que es determinin per reglament.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«1. La Corporació RTVE pot obtenir ingressos, sense subcotitzar els preus de la seva activitat mercantil, pels serveis que presti i, en general, per l'exercici de les seves activitats, inclosa la comercialització dels seus continguts, tant de producció pròpia com de producció mixta o coproducció, sempre que els ingressos no procedeixin d'activitats de publicitat o de televenda en qualsevol de les seves formes, inclòs el patrocini i l'intercanvi publicitari de productes o programes, ni es tracti d'ingressos derivats de l'accés condicional que no estiguin autoritzats de conformitat amb aquesta Llei. No obstant això, es permeten els patrocinis i l'intercanvi publicitari d'esdeveniments esportius i culturals que s'emmarquin dins la missió de servei públic de la Corporació, sense valor comercial i sempre que tinguin aquest sistema com a única possibilitat de difusió i producció.

Excepcionalment es poden emetre competicions esportives amb contracte de patrocini o altres formes comercials quan aquestes formin part indivisible de l'adquisició de drets i de la producció del senyal a difondre.

Així mateix, i en funció del que estableix l'article 9.1.k) d'aquesta Llei, la Corporació RTVE pot acceptar patrocinis, sempre que només siguin difosos a través dels canals internacionals de televisió.

Els ingressos derivats del que estableixen els dos paràgrafs anteriors es minoren de les compensacions pel compliment de les obligacions de servei públic consignades en els pressupostos generals de l'Estat.»

Quatre. La disposició transitòria primera queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria primera. *Emissions de publicitat, televenda i programes d'accés condicional.*

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei la Corporació RTVE no pot emetre publicitat, televenda i, si s'escau, programes d'accés condicional, excepte en els supòsits a què es refereixen els apartats 3 i 5 de l'article 7 d'aquesta Llei.

2. Tanmateix, quan les emissions de publicitat, televenda i programes d'accés condicional tinguin l'origen en contractes subscrits per la Corporació RTVE que s'hagin perfeccionat amb tercers en una data fefaent anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les activitats de publicitat, televenda i programació d'accés condicional s'han d'acomplir en els termes establerts en els contractes respectius, encara que sense que aquests contractes es puguin prorrogar en cap cas.

3. Els ingressos derivats del que estableix l'apartat anterior es minoren de les compensacions pel compliment de les obligacions de servei públic consignades en els pressupostos generals de l'Estat.»

Disposició final quarta. Mandat marc a la Corporació RTVE

L'aprovació de les modificacions legals que preveuen les disposicions finals segona i tercera d'aquesta Llei implica l'adaptació o supressió dels articles que s'hi oposin del Mandat marc a la Corporació RTVE aprovat pel Ple del Congrés dels Diputats en la sessió de l'11 de desembre de 2007 i pel Ple del Senat en la sessió del 12 de desembre de 2007.

Disposició final cinquena. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora a l'ordenament espanyol la Directiva 2007/65/CE del Parlament Europeu i del Consell d'11 de desembre de 2007, per la qual es modifica la Directiva 89/552/CEE del Consell sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.

Disposició final sisena. Títol competencial

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència de l'Estat per dictar legislació bàsica del règim de premsa, ràdio i televisió recollida a l'article 149.1.27a de la Constitució, llevat dels articles 5.3, paràgraf novè, 11, 31 i l'apartat 5 de la disposició transitòria segona, que es dicten a l'empara de la competència estatal exclusiva en matèria de telecomunicacions, prevista per l'article 149.1.21a de la Constitució.

Les previsions d'aquesta Llei són aplicables a totes les comunitats autònomes respectant, en tot cas, les competències exclusives i compartides en matèria de mitjans de comunicació i d'autoorganització que els atribueixen els estatuts d'autonomia respectius.

Disposició final setena. Habilitació normativa

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final vuitena. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor en el termini d'un mes des de la publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat.